72STE JAARGANG No. 9290 WOENSDAG 13 APRIL 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Uitgave: N.V. Paulus-Drukkerij, Willemstad, Curaçao

M.v.A. op begroting Overzeese Rijksdelen

Initiatief inzake samenwerking moet in de eerste plaats van Suriname en de Antillen komen

Goed idee: films, die in alle drie Rijksdelen spelen

's-Gravenhage. — In de thans ingediende memorie van antwoord op de begroting van het Ministerie voor Overzeese Rijksdelen, welke na zijn ziekte werd ondertekend door minister Kernkamp, wordt gezegd, dat de Nederlandse regering het eens is met de vele leden dat na de inwerking treding van het Statuut de Staten Generaal zich meer dan vroeger terughoudendheid moeten opleggen bij de behandeling van Suriname en Antilliaanse aangelegenheden. Ook zal de Nederlandse regering het toejuichen als inzake de samenwerking het initiatief in de eerste plaats komt van de zijde van Suriname en de Antillen, al bestaat er geen bezwaar dat in geëigende gevallen ook de Nederlandse regering het initiatief zal nemen.

De veelvuldige uitwisseling van parlementaire missies voor het bereiken van een innige samenwerking acht ook de Nederlandse regering n i e t nodig. Hierbij zal trouwens rekening moeten worden gehouden met de inzichten der overzeese regeringen.

Gezien de nieuwe rechtsorde heeft de Nederlandse regering bezwaar tegen regelmatige overleggen van alle parlementaire bescheiden der overzeese rijksdelen.

Het overleggen van het Statuut aan de Verenigde Naties is nog niet geschied; het zal te zijner tijd worden overgelegd ingevolge de resolutie van de Verenigde Naties van 27 November 1953 om eventuele misverstanden over de inhoud en de bedoelingen van het Statuut uit de weg te ruimen.

Aan de Sticusa wordt in de Memorie van Antwoord ruime aandacht geschonken. De Nederlandse regering is het niet eens met de in het verslag geopperde twijfel of het werk van de Sticusa in de Nederlandse Antillen en in Suriname van zo grote betekenis is en haar zodanige waardering vindt dat de kosten gerechtvaardigd is. Culturele propaganda voor Nederland — aldus de Nederlandse regering — is bepaaldelijk n i e t de doelstelling van de Sticusa. Zou de Sticusa zich bepalen tot de verspreiding van uitsluitend Nederlandse cultuurgoederen, dan zou zij wellicht ten onrechte het odium op zich laden van cultureel chauvinisme.

Omgekeerd is het tevens haar taak in Nederland bekendheid te geven aan hetgeen Suriname en de Nederlandse Antillen op cultureel gebied te bieden hebben en in deze richting kan — aldus minister Kernkamp — meer worden gedaan dan tot nu toe het geval is. Hierbij moet echter rekening worden gehouden met de beperkte middelen van de Sticusa.

Door het ministerie van Overzeese Rijksdelen zelf wordt nagegaan wat kan worden gedaan om de bekendheid van Suriname en de Antillen in Nederland te stimuleren, bijvoorbeeld door het vervaardigen van goede speelfilms, gedeeltelijk in Nederland en gedeeltelijk in Suriname en/of de Nederlandse Antillen spelende. In onderzoek is in hoeverre dit van overheidswege kan worden bevorderd.

Ook de verbetering van de voorlichting over Suriname en de Antillen op de Nederlandse scholen voor voorbereidend hoger en middelbaar onderwijs heeft de volle aandacht van de minister.

Aan de financiëring van de Stichting voor de Machinale Landbouw wijdt de memorie eveneens een belangrijke plaats. De regering antwoordde ontkennend op de vraag of Suriname, gezien het in werking treden van het Statuut de door Nederland verstrekte garanties betreffende het risico van de SML zal overnemen. Suriname zal immers gedurende een reeks van jaren tot de grens van zijn draagkracht de middelen moeten verschaffen voor zijn verdere ontwikkeling en opbouw, waarbij Nederland in belangrijke mate bijstand zal moeten verlenen.

De memorie geeft tenslotte nog een uiteenzetting van de overeenkomst ter zake de financiëring van het Tienjarenplan, waarin overigens geen nieuwe gezichtspunten worden medegedeeld.

Prins Bernhard en prinsessen door lawines in berghut geïsoleerd

Genève. — De conferentie van Genève over Indochina heeft Zwitserland 321.203 franc en 31 centimes gekost, zo is te Genève meegedeeld.

De troepen van het tweede Zwitserse legercorps houden momenteel z.g. atoommanoeuvres. Twintig duizend „blauwe" soldaten van alle wapens verdedigden het stroomgebied van de rivier de Limma tegen met atoomwapens toegeruste „rode" troepen. Een ondergrondse commandopost, die „atoomproof" heet te zijn.

Pogingen om tot ingeslotenen door te dringen, mislukt

Innsbruck. — Tot een groot gezelschap toeristen, dat blijkens te Innsbruck ontvangen berichten door sneeuwstormen en het gevaar voor lawines in de Oostenrijkse Tyrol is afgesloten, behoren ook prins Bernhard en de beide oudste prinsessen Beatrix en Irene. Drie ervaren bergklimmers hebben voedsel en post gebracht. De afdaling van de berghut naar Galtuer is thans nogal riskant, daar herhaaldelijk lawines neerstorten. De bergbeklimmers hebben derhalve elke poging tot afdalen ontraden.

Koninklijke touristen lopen geen enkel gevaar

Uit heel Tyrol werd zware sneeuwval gemeld. In de Alpen is in het afgelopen etmaal meer dan een halve meter sneeuw gevallen. Verscheidene bergpassen zijn gesloten wegens de sneeuwval en het gevaar voor lawines.

Nader wordt gemeld, dat gisteren alle pogingen om door te dringen in de berghut waarin Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden en de twee oudste prinsessen met vele anderen nog steeds geblokkeerd zijn zijn mislukt. De hut is een der modernste in de Oostenrijkse Alpen en lijkt veel op een klein hotel. De gasten beschikken over voedsel voor weken en lopen geen enkel gevaar zolang zij zich niet naar buiten wagen. In de omgeving van de hut doen zich namelijk voortdurend lawines voor.

Volgens een hedenmiddag ontvangen bericht zijn Prins Bernhard en zijn oudste dochters nog steeds ingesloten in hun berghut in de Tirol, doch volgens de politie klaart het weer enigszins op, zodat zij misschien later op de dag de afdaling kunnen wagen.

— Een officiële woordvoerder te Den Haag heeft (naar vlak voor het ter perse gaan van ons blad werd vernomen) medegedeeld, dat Z.K.H. prins Bernhard en HHKKHH de prinsessen Beatrix en Irene inmiddels de berghut in de Oostenrijkse Alpen, waar zij sinds Zondag afgesneden waren, hebben verlaten.

Mutaties

N. Hueck directeur Landsloterij?

Willemstad. — Er zijn in de vorige week enkele belangrijke mutaties gevallen in de samenstelling van de Raad van Toezicht en Advies inzake de Landsloterij.

De heer E.A. Römer, voorzitter van genoemd college, is van zijn functie ontheven, evenals de secretaris, de heer Ch. E. W. Voges.

Zij werden vervangen respectievelijk door A.D. Jonckheer en H.L. Braam.

De heren E.J. Roozendaal en D. Oduber leden, hebben zelf ontslag genomen en werden vervangen door de heren Tiafelo Prince en Porf. Croes.

Het zou in het voornemen van het nieuwe college liggen om de Minister van Financiën te adviseren de heer de Lannoy, directeur van de Landsloterij te vervangen. In zijn plaats wordt N. Hueck, lid van de DP fractie in Staten en Eilandsraad, als zijn opvolger genoemd.

Ambtscostuum accentueert het gezag

Gezaghebber in het goud met platte pet

Willemstad. — Geen (ei)land zonder gezagsdragers en deze vooral niet zonder enige ambtscostuum, dat de waardigheid van het gezag tot uitdrukking moet brengen. Zo ook voor de gezaghebbers der eilandgebieden Aruba, Curaçao, Bonaire en de Bovenwindse eilanden, die van top tot teen — van pet tot schoenen dus — een gepast ambtscostuum kunnen dragen. Het daartoe strekkend landsbesluit, dat dezer dagen het licht zag, vermeldt omtrent deze gezagsomhullende bekleding het navolgende.

Bies op broek des avonds zwart en 1 cm breder

T.a.v. het dagelijks tenue lezen wij, dat de platte pet vervaardigd is van witte stof met een witte stof omklede klep en wit lederen stormband met schuifpassant, aan de beide zijden der pet bevestigd door goudkleurige knopen met gekroonde „J" en voorzien van een goudkleurige gesp. De rand van de pet is omgeven door een wit zijden W-band, waarop langs de onder en bovenrand een gouden bies is aangebracht. De rand van de petkap is eveneens voorzien van een gouden bies.

Op de voorzijde van de klep is een goudgeborduurde lauwertak aangebracht en aan de voorzijde van de petkap een op witte stof van gouddraad geborduurd embleem, bestaande uit het wapen van het Koninkrijk, waarboven een kroon en omgeven door een lauwerkrans.

De overhemd is van witte stof met gewone boord, de das een lang zwarte effen zelfbinder. De broek is vervaardigd van witte stof, met lange pijpen en zonder omslag, in de buitennaad voorzien van een wit zijden bies ter breedte van 1 cm.

Een gedetailleerde jas van het zgn. „service-dressmodel" vervaardigd van witte stof en uitgevoerd met:

a. 4 goudkleurige knopen met gekroonde „J";

b. 4 opgenaaide zakken, gesloten met klep en kleine goudkleurige knopen met gekroonde „J";

c. schouderbedekkingen, vervaardigd van witte stof, aan de jas bevestigd met een kleine goudkleurige knoop met gekroonde „J".
Op de schouderbedekking is een van goudraad geborduurde lauwertak aangebracht en aan het uiteinde 3 strepen van goud-gallon ter breedte van ongeveer 1 cm, met een onderlinge tussenruimte van ongeveer 2 mm;

d. een mouwversiering vervaardigd van wit zijden bies, bestaande uit een tres van 5 mm dikte en drie krullen vormende.

Lagere witlederen schoenen, gedragen in combinatie met effen witte sokken.

Handschoenen: Witlederen of witgaren handschoenen.

Ten aanzien van de avondkleding wordt opgemerkt, dat de broek n.b. een lange broek moet zijn, vervaardigd van zwarte stof zonder omslag, in de buitennaad voorzien van een zwart zijden bies ter breedte van 2 cm. Voorts een korte jas, de zgn. „dinner-jacket", vervaardigd van witte stof en voorzien van goudkleurige knopen met gekroonde „J" en schouderbedekkingen. De schouderbedekkingen en mouwversieringen zijn gelijk aan die van het dagelijks tenue.

Een pet als van het dagelijks tenue, met een wit smokinghemd, voorzien van een staande boord met omliggende punten.

De das is vlinderdas van zwarte stof.

Plannen voor Olymp. Spelen tijdig voltooid

Canberra. — De Australische premier, Robert Menzies, heeft aan Avery Brundage, de Amerikaanse voorzitter van het Internationale Olympisch Comité, de verzekering gegeven, dat de plannen voor de Olympische Spelen in 1956 te Melbourne op tijd zullen worden voltooid. Brundage, die pas een inspectiereis langs de Olympische terreinen in Melbourne achter de rug heeft, vermeldde deze waarborg tijdens een persconferentie, die hij op de Amerikaanse ambassade in Canberra belegde. Een dergelijke verzekering werd hem ook gegeven door W. Kent Hughes, de voorzitter van het organisatie-comité, aldus Brundage.

C.B.B. ziet plan basketballstadion in gevaar

Lions Curacao gaan met NABLO confereren

Wordt Stadion een Sportcentrum?

Willemstad. — In het Cultuur Centrum heeft de Lions Club Curacao gisteravond een vergadering belegd waarvoor leden van het bestuurscollege en figuren uit de sportwereld waren uitgenodigd. Deze vergadering is zeer emotioneel verlopen, er kwam critiek op het plan van de Lions om de bouw van een basketballstadion te bevorderen hetgeen de voorzitter van de Lions Curacao, de heer Charlie Debrot, deed besluiten om het plan, dat was opgemaakt voor de bouw van dit stadion, terug te trekken en in overleg te treden met het bestuur van de NABLO. De vergadering werd gekenmerkt door de tegenwerking en tegenvoorstellen van dit basketbal stadion hetgeen de afgevaardigden van de Curaçaose Basketball Bond deed wanhopen of zij het zo begeerde basketballstadion, waarvoor de C.B.B. al jaren aan het vechten is, wel ooit zullen krijgen. En dat terwijl de vergadering zo aangenaam en prettig was begonnen, met hier en daar wat humoristische critiek.

Tegen half negen was nog maar slechts een 24-tal belangstellenden en genodigden aanwezig, maar Lionsvoorzitter Debrot meende de vergadering — die voor acht uur was uitgeschreven — toch te moeten beginnen. Hij heette de aanwezigen van harte welkom, maar sprak er zijn teleurstelling over uit, dat vele genodigden geen gevolg hadden gegeven aan het verzoek van de Lions om deze voor de sport op Curaçao zo belangrijke vergadering bij te wonen, alsmede dat er niemand van het Bestuurscollege aanwezig was.

Spreker gaf in korte trekken het doel van deze bijeenkomst weer, waarbij hij ook de redenen uiteenzette waarom de Lions deze tak van sport willen helpen.

Onder leiding van de heer Emile Dankmeyer heeft het Community Betherment Committee van de Lions Curaçao het eerste ontwerp en reglement voor het basketballstadion samengesteld.

In het openbaar bracht de Lionsvoorzitter dank aan de heer Henk Nolte, die een leeuwenaandeel heeft gehad in deze arbeid. Het is niet de bedoeling van de Lions om zich op andermans terrein te begeven, doch deze instelling wil slechts de eerste stoot geven aan de bouw van het basketballstadion. De spreker sprak de hoop uit, dat het initiatief van de Lions verwezenlijkt zal worden en verzocht de heer Dankmeyer iets te vertellen over het „plan of operations". Deze gaf een toelichting op het plan, dat slechts een van de vele is, die het Betherment Committee van de Lions Curaçao op schrift heeft. Zo hebben de Lions bijvoorbeeld ook het doen plaatsen van naamborden bij de landhuizen op het oog, alsmede het aanbrengen van speciale richtingsborden in het Derde District. Op dit gebied kan veel gedaan worden. Zo was er ook een plan om tropheeën beschikbaar te stellen voor de jeugd, die aan sport doet. Hierdoor is dan eigenlijk het plan om de bouw van een basketballstadion te bevorderen, ter sprake gekomen. De Lions weten, dat het een zeer gewaagd plan is, dat echter werkelijkheid kan worden.

De heer Dankmeyer vertelde ook nog, dat Steenrijk is voorgesteld als plaats waar het stadion zou kunnen verrijzen, omdat ten eerste: Otrabanda reeds veel sportgelegenheden heeft (Rifstadion, Tennisstadion en NABLO-zwembad) en ten tweede: omdat het beschikbare terrein op Steenrijk in een volkrijke buurt ligt. Daarenboven past een dergelijk stadion ook in het stedenbouwplan. Parkeerruimte en een goede verkeersafvoer is ook hier verzekerd, dus een ander voordeel. De heer Dankmeyer wees op de inschrijvingsmogelijkheden van de prijsvraag, waarvoor twee prijzen, een van *f* 300.— en een van *f* 200.— door de Lions beschikbaar gesteld.

Het benodigde geld om het stadion te bouwen, zou bijeen gebracht kunnen worden door Eiland, NABLO, Basketballbond, terwijl de CPIM misschien ook wel de helpende hand zal reiken. Immers, deze maatschappij blijft nooit achter. Spreker opperde verder de mogelijkheid om toegangskaarten voor tien jaar of langer te verkopen. Of misschien kan een N.V. in het leven worden geroepen. Het beheer kan misschien het beste aan de Basketballbond worden opgedragen.

Spreker meende een voorlopige ruimte voor de gewichtheffers te moeten reserveren. Indien het ontwerp gereed komt, dacht de heer Dankmeyer aan uitbreiding van het basketball-centrum.

Ter beoordeling van de ingezonden ontwerpen wordt een jury samengesteld, waarvan nu reeds de heren Koudenberg (D.O.W.), die het een en ander kan vertellen over de wegenbouw, de heer Henk Nolte, Lion en de heer Segaar (architect) zijn gevraagd zitting te nemen. Voor vicevoorzitter is de heer Mordy Maduro aangesproken, voor voorzitter Frater Andreas.

Vervolgens nam Frater Andreas het woord. Deze richtte zich met een blijde toespraak tot de weinige aanwezigen met hier en daar felle, doch soms humoristische critiek op het Bestuur van Curaçao en anderen. Ironische opmerkingen, die toch weer niet zo kwaad bedoeld waren. Wij laten hier enkele gedeelten volgen uit Frater Andreas' speech:

„Tevergeefs heb ik op de lijst van de Curaçaose Fauna de naam gezocht van het dier, dat om zijn kracht de kroon draagt in het dierenrijk: DE LEEUW. Dit gemis wordt voor mij ruimschoots vergoed in de personificatie van de Curaçaose Lions, die zich bewust van hun kracht, een aanval hebben durven wagen op de hoogste regerings- en sportinstanties van ons Eiland. Zij zijn er in geslaagd dit illustre gezelschap naar hun jachterrein te lokken. Ik heb de vaste overtuiging, dat in dit samentreffen met een stukje volksgeluk als inzet, DE LEEUWEN hun gasten als slachtoffer op hun terrein zullen achterlaten. Onder de strategische leiding van de heer Dankmeyer is de kans zeker gunstig om een vooruitstrevend Bestuur en een zoekend sportgezelschap onder schot te krijgen.

Vertegenwoordigers van de Regering, het Eilandbestuur, en de Nablo, ik feliciteer U met de uiterst voordelige transactie, waartoe de Lions de stoot gaven, indien hun initiatief voor de

(Vervolg op pag. 6)

Leden van Ant. Coordinatie college aangewezen

Willemstad. — De leden van het Antilliaanse Coördinatiecollege zijn aangewezen. Als voorzitter treedt op de Minister van Economische Zaken E. J. van Romondt; als leden zijn in de commissie benoemd Minister Beaujon (vice-voorzitter), drs J. H. van Boven, mr J. H. Boomstra, mr v.d. Made (secretaris) en v.d. Heul.

Gelijk wij reeds eerder meldden, vertrekken de leden niet tegelijk. Minister E. J. van Romondt vertrekt iets eerder, teneinde in Nederland aanwezig te kunnen zijn bij de opening van de E-55-expositie.

Drs Van Boven zal ook weer eerder vertrekken, teneinde het statistiekwezen in Nederland te bestuderen. Zoals bekend werkt het statistiekwezen in de Nederlandse Antillen niet naar ieders volle tevredenheid.

Mr J. H. Boomstra, Administrateur van Financiën, zal tevens deze maand nog naar Europa vertrekken om in Génève een conferentie te gaan bijwonen. De besprekingen van het Coördinatiecollege zullen vermoedelijk na 20 Mei aanvangen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst deelden gisteren 34 P.V.'s uit, moesten 6 maal assistentie verlenen en traden 4 maal bemiddelend op. Tevens werden er gisteren twee kleine brandmeldingen gedaan op Casa Grandi en in de Leeuwenhoekstraat die spoedig werden geblust.

Omstreeks kwart voor acht werd er assistentie gevraagd daar er in Mendel's Soda Fountain een bediende was flauw gevallen. Het bleek de 16-jarige S. J. te zijn. Hij was inmiddels weer bij gekomen en werd naar huis gebracht.

Recht tot 't hart

— Waar ter wereld de boom der edelmoedigheid wortel schiet, zendt hij takken uit, die boven de hemel uitrijzen.

Findlay en San Ajang nog niet gereed met hun „verkenning"

Paramaribo. — De „informateurs" voor de samenstelling van een Surinaams kabinet, de heren Findlay en San Ajang, zijn nog niet gereed met hun „verkenning" voor de formatie. De portefeuilles van justitie en volksgezondheid schijnen moeilijkheden op te leveren.

Nieuwe verkiezingen in vooruitzicht?

Aangaande het Statenlidmaatschap van de heer Pengel kan worden medegedeeld, dat de door de V.H.P. gekozen Sewbarat Misser en de schaduwcandidaten voor hun verkiezing hebben bedankt, teneinde de heer Pengel met steun van de V.H.P. candidaat te kunnen stellen voor de Surinaamse Staten.

Het A.N.P. te Den Haag tekent hierbij aan: Na de Staten-verkiezing, waarbij de N.P.S. 2 en de V.H.P. 6 zetels kregen, bood de V.H.P. aan de N.P.S. aan in een bepaald district een der verkozen Hindostanen te verzoeken zijn zetel niet te aanvaarden. Als dan, door het eveneens achtereenvolgens bedanken door de overige op die bepaalde lijst voorkomende V.H.P.-candidaten, de lijst was uitgeput, zouden in dat district nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden, waarbij door de V.H.P. de heer Pengel als nummer 1 candidaat zou worden gesteld voor de V.H.P.

Uit vorengaand bericht blijkt, dat dus thans de voor de V.H.P. verkozen Misser voor zijn zetel heeft bedankt en dat de overigen (de 'schaduwcandidaten') zulks eveneens deden. Thans zullen dus nieuwe verkiezingen moeten worden gehouden, waarna eventueel de heer Pengel, niet als N.P.S., doch als V.H.P.-candidaat een zetel in de Surinaamse Staten zal kunnen krijgen.

Drukkerij van bankbi'jetten

De productie van het drukkersbedrijf van bankbiljetten en postzegels van de Pertjetakan Kebajoran N.V., gevestigd te Kebajoran, Djakarta, kan thans beginnen. De vennootschap van Joh Enschede te Haarlem is belast met de directie van het nieuwe bedrijf.

Green pastures

Paramaribo. — Bij Radkakishun en Co N.V. te Paramaribo is verschenen de bewerking voor Suriname door Albert Helman van Mac Connelly's bekende toneelstuk „Green Pastures".

H.E.H. deed aangifte van diefstal van zijn autoradio uit zijn motorrijtuig dat geparkeerd stond op Salinja.

Cannister hoort 9 jaar eisen

Verzachtende omstandigheden

Willemstad. — De indertijd zo ruchtmakende doodslag van Brito, door Cannister nabij Brakkeput welke zaak zoveel stof heeft doen opwaaien omdat Cannister zich enkele dagen in de koenoekoe verstopte, is hedenochtend voor het Gerecht in Eerste Aanleg behandeld.

Rechter was mr Fikkert, terwijl de heer De Haseth Moller het Openbare Ministerie vertegenwoordigde. Nadat de rechter de toedracht van de zaak gereconstrueerd had, requireerde de Officier van Justitie. Deze noemde de beklaagde een eenvoudige van geest, die het slachtoffer is geworden van de omstandigheden.

Beklaagde is ruiterlijk voor zijn schuld uitgekomen en heeft alles bekend. Gezien de verzachtende omstandigheden eiste het O.M. een gevangenisstraf van 9 jaar met aftrek van het voorarrest. Hierbij verzocht de Officier om de beklaagde direct vast te houden. Over 14 dagen zal de rechter uitspraak doen, tot zolang blijft Cannister in arrest.

Gierige lekkerbek

Willemstad. — In het restaurant Hong Kong werd gisteravond assistentie gevraagd. Aldaar had de 18-jarige E.M. een maaltijd veroberd, die hij weigerde te betalen. Hij beweerde dat het eten niet goed was. Het lukte de politie hem op andere gedachten te brengen en hem tot het betalen van de rekening over te halen.

Willemstad. — Door de Kinder & Zedenpolitie werd gistermiddag de 15-jarige J.M.K. overgenomen, die een wond aan de rechterarm had. Het bleek, dat hem door het 11-jarig jongentje U. met een scheermesje een snee van ongeveer 8 cm. was toegebracht. U. werd na strenge onderhouding huiswaarts gezonden en aan zijn ouders overgegeven.

R. da C. Gomez Zaterdag als gedeputeerde beedigd

Komt er een andere portefeuille verdeling?

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de heer R. da Costa Gomez, opvolger van gedeputeerde E. J. Rozendaal, Zaterdagochtend ten kantore van de Gezaghebber worden beëdigd als gedeputeerde.

Met ingang van die datum zal derhalve de heer Da Costa Gomez de taak van de heer Rozendaal hebben overgenomen.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat na de beëdiging het Bestuurscollege tot een andere verdeling der portefeuilles komt en wel in die zin, dat de heer Da Costa Gomez, die uit hoofde van zijn functie bij de Inspectie van het Onderwijs meer ingewerkt is in eilandelijke onwerwijszaken, de portefeuille van Onderwijs gaat beheren, Gedeputeerde C. Sprockel zou dan voor korte tijd, die het Bestuurscollege nog te dienen heeft, financiën gaat beheren.

Het nieuwe H.B.U.-gebouw

Stalen kluisdeuren, meters dikke betonmuren en een prachtig interieur

Brandgevaar tot uiterste beperkt, gebouw gemakkelijk te onderhouden

Een der kluizen in de kelder met de imposante kluisdeur en de zware stalen hekken.

Willemstad. — Op Tweede Paasdag is het prachtige statieuze H.B.U.-bankgebouw voor het publiek opengesteld en het wordt vandaag in gebruik genomen. Een rondgang in deze „building" is zeker de moeite waard. de fraaie afwerking van het millioenengebouw trekt steeds aller aandacht.

Het lijkt ons het eenvoudigst. de lezer de nieuwe bank te laten zien zoals wij het zagen; rondom aan de buitenzijde en binnen. verdieping voor verdieping.

Op enige afstand zien wij dan de massale bovengevels. geheel bezet met genuanceerd bruin-geel travertino. goud contrasterend met het roest rode graniet aan de onderplui. lichtere raamomlijstingen in sierbeton en de goed geprofileerde spelende gootlijst. Aan de Wilhelminapleinzijde steunt de bovenbouw op een zestal ritmisch geplaatste eenvoudige granieten kolommen. die het zware van het bovengelegen gevelgedeelte een open en ruimtelijk tegenwicht geven. Aan de zijde der parkeerplaats vinden wij niet de grote openingen. de toegangen. die aan de andere gevels een zo belangrijk accent toevoegen, de raamreeksen bevinden zich hier ook op de begane grond. Wel valt op. het grote door alle verdiepingen snijdend roosterwerk waarachter de trap zich regelmatig naar boven buigt. De stalen ramen, onderverdeeld door roeden en in verhouding klein ten opzichte van de gevels zelf, zijn bezet met zonwerend glas. wat door de even groene tint in de gehele kleurindruk zeker een rol speelt. Het klein ritme der raamindeling zal vermoedelijk zijn ontstaan door het willen bereiken van overeenkomst met het zo vaak genoemde straat en stadsbeeld.

Het geheel wordt dan afgesloten door het roestbruin pannendak. door de onregelmatige vorm van het terrein. (dat tot de uiterste grenzen werd benut) uit verschillende vlakken gecomponeerd. Zelfs de liftkoker wordt door een volledig dakje afgesloten en geaccentueerd.

De toegangen aan de drukke gedeelten. het plein en de Breedestraat. bestaan uit onbreekbare glasdeuren. zonder randwerk. met als handgreep het geëmailleerde traditionele HBU embleem. wat wij hier voor het eerst tegenkomen. maar welke in het interieur op talloze manieren is gevarieerd.

Door deze deuren en de Hal. — maar niet meer nog dan even rondkijkend. — komen wij dan in het gedeelte waar de trap en de lift zich bevinden. Voor de korte afdaling naar de kluis nemen we de trap; misschien omdat hij opvalt door zijn prettige vrijhangende kromme van verdieping tot verdieping en door het eenvoudige maar sublieme samenspel der aluminiumleuning (simpele klein-ronde stijltjes, gehaakt aan de platte leuning) en de diepblauwe rubbertreden die ons zo prettig dragen. Van hieruit zien wij ook het gehele trappenhuis. rustig van kleur maar met het schaduwspel van het roosterwerk, met als accenten op elke vloer de zachte lichtstroken over de gehele breedte. begrensd door een gebogen of geknikte strook van hetzelfde blauw als de treden. Dan dalen wij direct af in de voorruimte der kluis en vinden ons aan twee kanten afgesloten door een imponerend zwaar ijzeren rek. fel rood. dat niet anders dan vertrouwen kan inboezemen. Deze zelfde voorruimte is geheel luchtdicht van de overige ruimten afgesloten. zodat van hier uit. enkel door overdruk de koude lucht door de kluizen geblazen kan worden. omdat zich daar als enige openingen de deuren bevinden; wanneer deze gesloten worden zijn de kluizen volkomen afgesloten, zelfs de verlichting geschiedt door zware kabel aansluitingen die met het sluiten der deuren verbroken moet worden. Het geheel is dan ook volkomen brandvrij en waterdicht.

De gehele kluisruimte is belegd met Italiaans marmer, waarmee de beige en donkerblauwe tegels aangenaam contrasteren, in het tegelwerk bevinden zich hier en daar gebakken tableaux met het H.B.U. enbleem. In de kluishal, de voor de cliënten bestemde ruimte, komt alles samen; alles behalve dat gedeelte der kluis welke voor de bank zelf blijft gereserveerd, met een aparte kluisdeur en een hek. In de toekomst zal alles wat zich in het gebouw bevindt en waarde of belangrijkheid heeft met trollie's via de lift naar dit kluisgedeelte worden gebracht. In de genoemde kluishal, waar de kluisbeheerder vanuit een podium met drukknoppen, bellen en telefoons het geheel kan overzien komen de deuren uit van de couponkamers, de notariskamer en archiefruimten. In de rustig geschilderde couponkamers zien wij een vrij aan de muur bevestigd tafelblad, met linoleum en direct daarboven een roestvrij stalen lichtkoof.

En dan. vlak naast de bijna een meter dikke roestvrij stalen kolom staat de majestueuze en geweldige kluisdeur met een driedubbele aanslag. polsdikke grendels en ingewikkelde sluitingen; in de scharnieren die het geheel moeten dragen telden wij zeker een vierentwintig boutknoppen. Het gewicht durven wij niet te schatten, allen lijkt het ons niet eenvoudig een dergelijke deur alleen dicht te moeten doen. Als een technisch reptiel loopt nog van binnen naar buiten de geschubde rubberkabel voor de aansluiting van licht.

Direct daarna bevinden wij ons in de cliënten kluis, zeer goed verlicht door reeksen ingebouwde lampen; zoals overal in het gebouw bestaan ook de plafonds hier uit een metalen systeem, waartussen de plafondplaten zijn aangebracht, in dit geval accoustisch materiaal. Langs alle wanden staan de kleinere en grotere persoonlijke kluisjes opgesteld, een flatgebouw voor geld en waardepapieren met te huren appartementen. Aansluitend hierop de kofferkluis waarin men in speciaal verzegelde koffers zeer waardevolle voorwerpen in bewaring geven kan achter muren die op enkele plaatsen meer dan een meter dik zijn.

Boven de tachtig centimeter dikke vloer ligt dan de begane grond, de publieke ruimte met de marmeren balie en de kantoorruimte voor het dagelijkse bankverkeer.

De halwand aan de zijde der parkeerplaats wordt achtereenvolgens in beslag genomen door de trap. lift, spreekkamer met voorhalletje waar zich de schakelborden bevinden, de directiekamer, en een toilettengroep.

Aan de rechterzijde. begint de geheel gesloten binnenwand, van onder tot boven bestaande uit licht ivoorkleurig marmer, onderbroken door een simpel medaillon van H.M. Koningin Juliana.

Ook hier bestaat de vloer uit groengrijs gestreept marmer, onder de deuren doorlopend tot aan het trottoir en over de gehele gallerij. De beide overige wanden bestaan uit de genoemde glasdeuren, die de straat naar binnen brengen en het geheel zo licht en uitnodigend maken.

De balie, bezet met hetzelfde marmer als de grote halwand, geeft plaats aan de kassiers, informatie, reisdeviezen en incassie, in de binnenruimten bevinden zich dan de hiermede samenhangende diensten, de rekening courant en de loopjongens, die door middel van een bel-systeem gemakkelijk naar een bepaalde plaats geroepen kunnen worden. Temidden van de bureaux, rekenmachines en telefoons stijgt heel glimmend en smal de buizenpost omhoog die een gemakkelijk en snel verkeer met de bovengelegen verdieping mogelijk maakt.

De enige kolom in deze ruimte is van de vloer tot het geheel metalen plafond met roestvrij staal bekleed, vlak daarachter ligt dan de directie kamer, van de overige ruimte gescheiden door een glazen wand en onbreekbaar glazen deur.

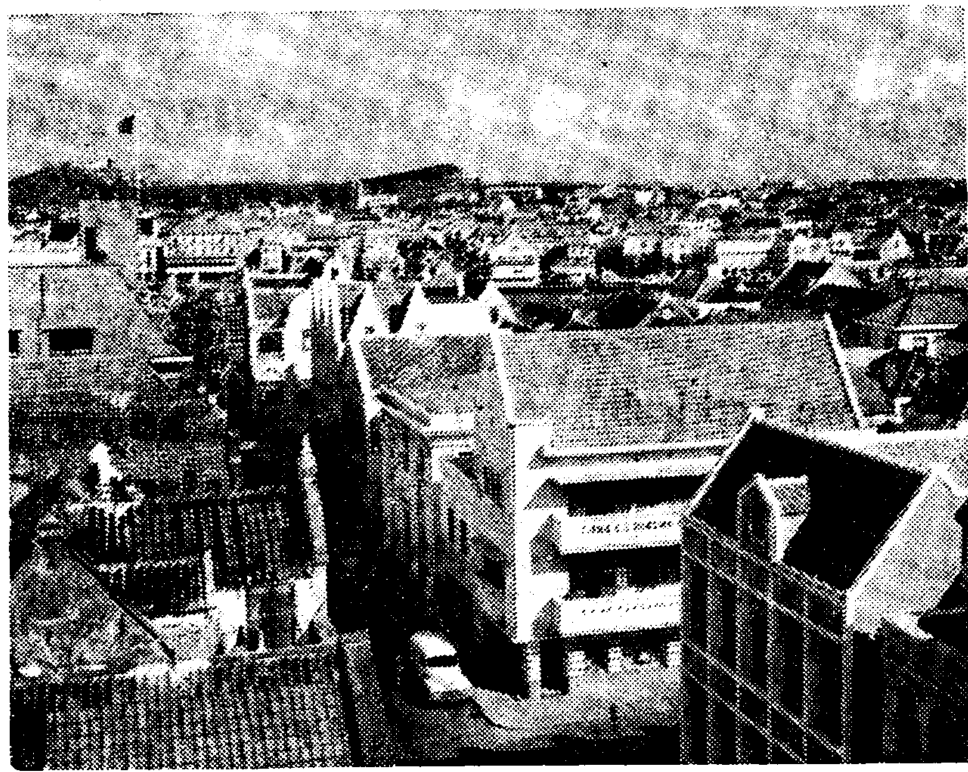
De glaswand naar de kantoorruimte kan worden afgesloten door een geel gordijn.

De overige wanden en deuren zijn in een grijsblauwe kleur gehouden. Aansluitend op de directiekamer vinden we de toilettengroep; bestaande uit een voorruimte, afgescheiden door een geëmailleerd stalen wandje in zwart en rood; de spiegels met behoorlijke verlichting, (het damestoilet zelfs met toilettafel en bankje) en handdroog apparaten.

Om naar boven te gaan nemen we nu de lift. Geheel met roestvrij stalen cabine en deuren. Deze lift is geheel zelf en eenvoudig te bedienen en is uitgerust met z.g. selectif control, waardoor hij op de vlugste en efficiënste manier personen op verschillende punten kan meenemen.

Op de eerste verdieping vinden we, opgesloten tussen lage metalen wandjes en zeer overzichtelijk de grote werkruimte voor de afdelingen verzekering en effecten, beide in direct contact met het publiek en voorts de boekhouding en correspondentie. Alleen voor de boekhoudmachines is een aparte afgesloten ruimte ingericht. Hier vinden we aan de ene buitenwand de ruimtegroepering als beneden. Naast dezelfde toilettengroep als beneden ligt hier het secretariaat, voor de onderdirecteur met zijn personeel. Deze ruimte is ingericht met hetzelfde meubilair als de overige kantoorruimten.

Op deze verdieping boven de gallerij ligt de vergaderzaal en zeer zeker de meest representatieve ruimte, alle wanden zijn beplakt met een laag edelfineer van een prachtige tekening terwijl de korte wand bestaat uit een kasten wand van hetzelfde hout, volkomen glad, zonder profielen en doorgaand tot het plafond. Het meubilair bestaat uit een afgeplat-ovalen tafel met daarom gegroepeerd de leunstoelen, alles in kersenhout en gestoffeerd met even bewerkte-grijze stof. Het vrijhangende plafond, volkomen naadloos uitgevoerd is eigenlijk een groot verlichtings ornament, langs de twee lange wanden bevinden zich open doorgaande lichtkoven en boven de tafel gegroepeerd in dezelfde vorm als deze een reeks lichtsleuven afgewisseld door spotlights. De vloerbekleding bestaat uit een naadloos donkerblauw geknoopt tapijt. Langs de gehele raamwand, vanuit de vloer en verdwijnende in het plafond hangt een transparent effen gordijn. Als bijzonderheid kunnen wij nog de klok noemen met zijn in twee richtingen gebogen eliptische wijzerplaat, waarin als cijfers het H.B.U. embleem in goud zijn gebrand.

Curaçao gezien vanaf het dak van het nieuwe HBU-gebouw. Onze fotograaf maakte deze snapshots van het bedrijvige Willemstad, waarin de Hollandsche Bank Unie zo'n belangrijke rol speelt.

Via de trap, bereiken we dan de laatste kantoorverdieping, weer ingedeeld door de metalen scheidingswanden, geheel vlak en in de kleur van het meubilair. Hier vinden we de telefooncentrale met zijn onbegrijpelijke hoeveelheden schakelaars, draden en telefoon toestellen. Verder de chef der interne organisatie, de controle, de expeditie met een adressograph en een gedeelte archief. Ook is hier voor het personeel ingericht een cantine met aangrenzende pantry met ijskast aanrecht e.d.z.

De pantry kan worden afgesloten door een felrode „modern fold door". Op deze hoogte kunnen wij over het gehele Wilhelmina park heenkijken en de zee zien.

De laatste verdieping direct onder het dak, waarvan de staalconstructie in het gezicht is gebleven, bevindt zich dan nog een grote archiefruimte, door een stalen vloertje op halve hoogte nog vergroot. Geheel gescheiden van deze vinden wij de machinekamer van de Air Conditioning installatie met zijn pompen, koelers, pijpleidingen en controle-apparatuur.

Zelfs helemaal boven zijn wij geweest, eerst een klein ijzeren laddertje en dan het platte dak met het prachtig uitzicht over de hele stad, we zagen hier de bliksem afleiders en de liftmachinekamer.

Het is zeker niet gemakkelijk geweest een gebouw waar de zo speciale werkzaamheden op elkaar aansluiten, tot stand te brengen. De architect heeft dan ook steeds in nauw architect heeft dan ook steeds in nauw en vruchtbaar contact gestaan met de heren Mr Dr A.D. Loeber, directeur, de onderdirecteur G.W.S. Klaar en de chef der interne organisatie S. den Heyer.

De totaalindruk van het gehele gebouw kan niet anders zijn dan dat het gericht is op een zo prettig mogelijke werksfeer voor het personeel en een minimum aan onderhoud.

Dit laatste spreekt in het gebruik der materialen, glas, roestvrij, staal, marmer, tegels enz. De plafonds zijn allemaal uitgevoerd in het z.g. metal-suspension systeem. Ook de metalen scheidingswanden in een practisch geheel vlakke en dus stofvrije uitvoering. De lampen zijn in de meeste gevallen eveneens geheel vlak in de plafonds ingebouwd.

De verlichting is zeer efficient uitgevoerd, de plaatsing der lampen ten opzichte van de werkruimten zo gunstig mogelijk en nergens storend. In de kluisruimten, daar waar dus het daglicht niet doordringt is dit het duidelijkste. Ook zijn alle ramen der kantoorramen voorzien van venetianblinds, zonnefilters om het contrast tussen binnen en buitenverlichting, de zon, zo minimaal mogelijk te houden.

Als bijzonderheid zij vermeld dat een gedeelte der verlichting ook des nachts zal worden gebruikt, uit een oogpunt van veiligheid terwijl deze tezelfdertijd ook 's avonds de publieke hal zal verlichten.

De H.B.U. heeft bijzonder veel medewerking ontvangen van D.O.W., OGEM, KLM, KNSM en Maduro & Sons, welke bedrijven alle hun steun hebben verleend om het gebouw op tijd gereed te doen zijn.

President Eisenhower opent baseball-seizoen

Nieuw kampioenschap van Giants is zeer dubieus

President Eisenhower heeft het Baseball-seizoen in de USA geopend. De President woonde de eerste wedstrijd tussen de Baltimore Orioles en de Washington Senators bij en pitchte de eerste bal. De enige andere wedstrijd, die op de eerste dag van het seizoen werd gespeeld, was tussen de Cincinnatti Redlegs en de Chicago Cubs. Geen van deze vier clubs worden door de baseball experts in de Verenigde Staten beschouwd als de mogelijke kampioenen van dit jaar. Bij verschillende peilingen gehouden door de voornaamste tijdschriften in de USA zoals Life, Colliers, Look, en het sporttijdschrift Sport onder het publiek en de spelers zelf is het gebleken dat de meesten de Milwaukee Braves en de New York Yankees een kans geven om tegen elkaar te verschijnen in de World Series.

De meesten zijn ook van mening dat het dit jaar zeer moeilijk is de winnaar te voorspellen in de National League. Vier clubs, de huidige wereldkampioenen de Newyork Giants, De Milwaukee Braves, de Brooklyn Dodgers, en de St Louis Cardinals, hebben alle vier een grote kans. Hierbij kan ook gevoegd worden de Cincinnati Redlegs en de Philadelphia Phillies die misschien voor een verrassing kunnen zorgen. De twee andere clubs in de National League, de Chicago Cubs en de Pittsburgs Pirates hebben geen schijn van kans en zullen dit jaar weer zeker de hekkesluiters zijn.

In de American League is dit anders, slechts drie clubs hebben werkelijk een grote kans, de kampioenen van de league, de Cleveland Indians, de New-York Yankees, en de Chicago White Sox. De bedoeling van het volgende is de lezer een idee te geven van de indruk die men krijgt van de sterkte van de verschillende clubs als men de Amerikaanse sport tijdschriften volgt. Het is voor onszelve uiteraard onmogelijk voorspellingen te doen m.b.t. de uitkomst van het seizoen daar wij op te grote afstand zijn.

Gaan Giants zelfde weg op als Dodgers?

De wereldkampioenen, de Newyork Giants, lopen gevaar dat er met hen hetzelfde gebeurt, wat de Brooklyn Dodgers is overkomen in 1954.

Nadat de Dodgers in 1953 het kampioenschap van de league hadden gewonnen hebben ze stil gezeten. Ze kochten geen enkele speler, ook hadden ze geen enkele goede nieuweling om de club te versterken. De Giants hebben dit jaar hetzelfde gedaan, ze hebben geen enkele speler gekocht en hebben niets bijzonders gedaan om de club te versterken. Integendeel ze hebben hun beste speler Willie Mays toestemming gegeven om gedurende de winter in Puerto Rico te spelen. Mays blijkt nu zeer vermoeid te zijn, en men twijfelt of hij dit jaar weer zo fabelachtig kan spelen als het vorig jaar. Hierbij komt nu dat Dave. Williams, de tweede honkman die manager Leo Durocher niet kan missen, moeilijkheden heeft met zijn rug.

De Brooklyn Dodgers hebben ook geen enkele speler gekocht, echter hebben zij twee nieuwelingen Bert Hamric en Frank Kellert.

Kellert werd door Brooklyn gekocht en was bestemd voor een lagere klasse, maar het schijnt nu dat hij zeer goed is, en dat hij de Dodgers dit jaar zal helpen.

De Dodgers hopen ook dat hun catcher, de beroemde Roy Campanella, weer in vorm zal zijn, nadat zijn hand twee keer geopereerd is. In 1953 had Campanella zeer grote moeilijkheden met zijn linkerhand en het leek alsof er een einde was gekomen aan de baseball-carriere van Campanella. Tot grote vreugde van de Dodgers is dit niet zo. Campanella schijnt nu geheel hersteld te zijn want in een van de laatste lente-oefenwedstrijden op Zaterdag tegen de Newyork Yankees sloeg hij twee home-runs.

De Milwaukee Braves verwachtten dit jaar veel van hun jonge spelers om het kampioenschap te helpen winnen. Ray Crone, Joey Jay, en Gene Conley zullen het dit jaar beter doen dan in 1954. Conley moet dit jaar volgens de experts 20 wedstrijden winnen, samen met 20 van de veteraan Warren Spahn is dit al een grote stap in de goede richting.

Velen denken, dat dit jaar de St Loui Cardinals voor een verrassing zullen zorgen. Manager Eddie Stanky heeft om de nieuweling Bill Virdon een kans te geven om te spelen, de wereld beroemde Stan Musial naar het eerst honk verplaatst. De buitenvelders van de Cardinals zijn nu Wally Moon, Bill Virdon, en Rip Repulski. Van Ken Boyer, de derde honkman die dit jaar voor het eerst meespeelt, wordt ook veel verwacht. Hij vervangt Ray Jablonski die aan de Cincinnati Redlegs is verkocht.

In de American League zijn er maar drie clubs, die werkelijk een kans hebben De Cleveland Indians hebben dit jaar een nieuweling, pitcher Herb Score. Als Score 15 wedstrijden wint dan wordt dit tesamen met de 60 die Mike Garcia, Bob Lemon, en Early Wynn jaarlijks winnen, al 75 gewonnen wedstrijden. Het ligt voor de hand, dat willen de Yankees of de White Sox winnen, tenminste drie van hun pitchers 20 wedstrijden op hun naam moeten brengen. Al praten we over pitchers dan moet men toch niet vergeten, dat de Indians de gevreesde Ralph Kiner van de Chicago Cubs hebben gekocht; Kiner zal de Indians ongetwijfeld veel helpen.

De Newyork Yankees hebben dit jaar de jongste pitchers van de American League, Bob Turley, Don Larsen, Whitey Ford en Bob Grim. Met hun vieren kunnen ze de 75 gewonnen wedstrijden halen, maar of ze het zullen doen, moet afgewacht worden. De Newyork Yankees, hebben zich gedurende de winter meer versterkt dan elke andere club. Turley en Larsen werden van Baltimore gekocht tezamen met kortestop Billy Hunter. Het is nu bijna zeker dat Elston Howard de eerste kleurling zal zijn die voor de Yankees zal spelen. Elston Howard, een zeer gevreesde slagman, zal zeker een versterking en welkome hulp zijn voor de Yankees.

De White Sox hebben gedurende de winter ook verschillende spelers gekocht. Frank Lane general manager van de White Sox denkt dat Walt Dropo en Clint Courtney de twee spelers zijn die hij nodig heeft om te winnen. Beiden zijn klasse-spelers, Dropo een gevreesde slagman.

Niemand weet van te voren met zekerheid wat er zal gebeuren, welke club de meeste pech zal hebben met opgelopen verwondingen; het beste is om rustig af te wachten, al zeggen de experts dat het de Milwaukee Braves zullen zijn tegen de Newyork Yankees in de World Series.

De komende wedstrijden

Ten gerieve van onze lezers volgt hieronder het schema voor de wedstrijden in deze week.

Heden: American League Boston te Baltimore, Chicago te Cleveland, Detroit te Kansas City, Washington te Newyork.

National League een wedstrijd Philadelphia te Newyork.

14 April: American League Baltimore te Washngton (n), Newyork te Boston, Kansas City te Chicago, Cleveland te Detroit.

National League Brooklyn te New-York, Chicago te Cincinnati, Milwaukee te St Louis, Philadelphia te Pittsburgh.

15 April: American League Newyork te Boston, Cleveland te Detroit.

National league Brooklyn te Newyork, Philadelphia te Pittsburgh.

16 April: Baltimore te Boston, Cleveland te Chicago, Kansas City te Detroit, Newyork te Washington (n)

National League Brooklyn te Pittsburgh, Chicago te St Louis, Milwaukee te Cincinnati, Philadelphia te Newyork.

17 April: Baltimore te Boston (2), Cleveland te Chicago (2), Kansascity te Detroit, Newyork te Washington

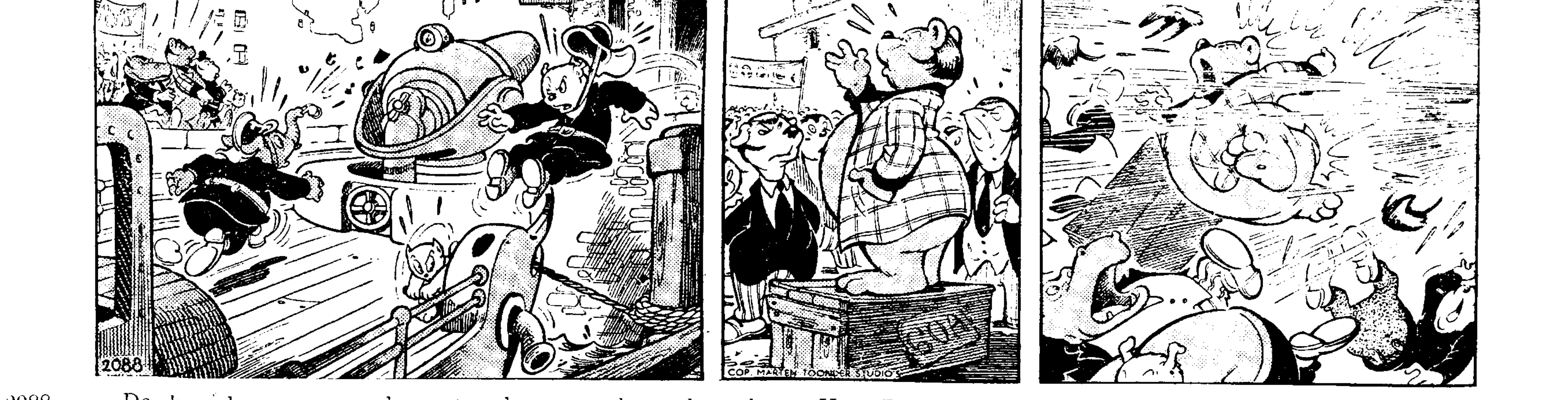
National League Brooklyn te Pittsburgh (2), Chicago te St Louis, (2), Milwaukee te Cincinnati (2), Philadelphia te Newyork (2).

18 April: American League Newyork te Baltimore (n), Cleveland te Kansas City (n).

National League Brooklyn te Philadelphia (n), Chicago te Milwaukee, Cincinnati te St Louis (n), Pittsburgh te Newyork.

De regering van de Duitse Democratische Republiek heeft een drastische verhoging doorgevoerd van de belastingen op de wegen welke van West-Berlijn naar de Bondsrepubliek voeren. Foto: Een file van 6 km. lengte wachtte bij het van kracht worden van deze maatregel vóór de slagboom van de grenspost Dreilinden in Berlijn.

TOM POES en de Pruikenmaker

2088 — De brandweercommandant staarde naar de naderende burgers van Rommeldam, die daar, gedekt door hun Harewar-pruikje, op zijn mooie boot afmarcheerden. „Revolutie!" prevelde hij. „Opstand!"

Toen snelde hij gloeiend van drift en blazend op een fluitje naar het waterkanon, dat de boeg van zijn vaartuig sierde. Aan de wal werd een deur geopend en de brandweerman-van-de-wacht sprong aan boord. Hij was gestoord in een spelletje klaverjas, doch het fluitje van zijn aanvoerder riep de plichtsgetrouwe kerel onmiddellijk naar zijn post.

Op een kort bevel snelde hij naar de pomp om het apparaat in werking te brengen, Tom Poes rolde een forse brandslang uit en de commandant richtte de affuit op de menigte, die voor zijn schuit halt gehouden had.

Heer Bommel was zich in het geheel niet bewust van de bedrijvigheid op het scheepje. Hij beklom een zeepkist en schraapte zich de keel. „Geachte pruikendragers!" sprak hij zo ongeveer, „er is niets mooiers denkbaar dan een grote menigte, die door één gedachte vervuld is. Al jarenlang hebben de autoriteiten gezocht naar een middel om dit doel te bereiken, als u begrijpt, wat ik bedoel. Welnu, door het dragen van een pruik waarin het haar van Harewar is verwerkt, denken wij allemaal hetzelfde! Ik bedoel...... eh... wat Harewar denkt, dat denken wij ook. En daarom......"

Op dit moment werd hij gestoord door lawaai achter zijn rug. De pompinstallatie van het waterkanon trad in werking, de brandslang zwol op en sissend en bruisend spoot een zware waterstraal in zijn richting. En voordat hij begreep wat er gebeurde werden hij en zijn aandachtige toehoorders van de kade gespoeld......

Teruggekeerde beroepsvoetballers trainen niet genoeg meer

Ned. Elftal heeft bekwaam en krachtig oefenmeester nodig

Rijdt van Est niet mee in Tour de France?

Een vijftal oefenwedstrijden plus twee interlands tegen Denemarken en België hebben voldoende materiaal opgeleverd voor een beoordeling van de huidige vorm van de topspelers van het Nederlands Elftal. Als topspelers nemen wij dan Van der Hart, Schaap, De Munck, Timmermans en De Harder, wier terugkeer in het vaderland na een langdurig verblijf in Frankrijk en Duitsland (De Munck) met zoveel vreugde werd begroet, omdat zij een aanzienlijke versterking betekenden voor de nationale ploeg. Men herinnerde zich immers de fraaie overwinning, welke een elftal van „buitenlandse" Nederlandse beroepsspelers twee jaren geleden te Parijs boekte tegen het officiële Franse elftal en allerwegen meende men, dat de KNVB met één slag alle moeilijkheden ten aanzien van de samenstelling van het Ned. Elftal te boven zou komen en dat er een nieuwe periode van mooie successen zou aanbreken.

Natuurlijk is de huidige ploeg sterker dan het elftal, dat een jaar geleden Nederland vertegenwoordigde in interlandwedstrijden. Dat kan ook al bijna niet anders, want de voormalige ploeg was wel bijzonder zwak en internationaal bezien weinig meer dan een B-elftal. Maar is de nieuwe ploeg nu wel ineens zo veel sterker, dat zij de grote afstand, welke er bestond tussen het Nederlandse en het internationale peil, kan overbruggen en doordringen tot de internationale top? Het heeft er alle schijn van, dat het hoofdbestuur van de KNVB inderdaad dergelijke gedachten koestert, want reeds staat voor het volgende seizoen een wedstrijd tussen Nederland en Joegoslavië op het programma en is een ontmoeting tegen Frankrijk vrijwel zeker.

Op het oude peil

Na al die oefenwedstrijden te hebben gezien is er bij ons echter twijfel gerezen aan de werkelijke kracht van de nationale ploeg. Wij hebben ons bij die wedstrijden namelijk bepaald tot het gadeslaan van die gerepatrieerde spelers en hun prestaties vergeleken met hetgeen wij van h... zagen in de bewuste wedstrijd te Parijs.

Onze conclusie is, dat zij op dit ogenblik aanzienlijk minder sterk spelen dan toen zij nog in het buitenland vertoefden. En wij gaan zelfs zo ver, dat in onze ogen spelers als Van der Hart, De Munck, Timmermans en De Harder op dit ogenblik niet beter zijn dan toen zij naar het buitenland vertrokken. Met andere woorden, zij zijn weer aangeland op hun oude Nederlandse peil.

De oorzaken daarvan zijn gemakkelijk aan te wijzen. Toen zij door buitenlandse clubs werden gecontracteerd, moesten zij nog heel veel leren. Zij moesten op straffe van boete een strenge levenswijze volgen en zij moesten dagelijks trainen. En eenmaal zo ver

gekomen, dat zij in het eerste elftal werden opgenomen, moesten zij zich in elke wedstrijd tot het uiterste geven, ten eerste om extra premies te verdienen en ten tweede omdat er sterke reservekrachten op het bankje zaten, die niets liever wilden dan hen van hun plaats te verdringen. Zij moesten zich derhalve verdedigen tegen sterke concurrentie en er door hun spel voor zorgen, dat zij werden gehandhaafd in de ploeg. Om dat te bereiken deden zij alles, en lieten zij alles na, dat goed of kwaad was voor hun vorm.

Maar nu zijn zij dan weer terug in Nederland en iedereen, die zich interesseert voor voetbal, heeft hen begroet als redders van de nationale ploeg en als bouwers van een glorierijke toekomst. Zij maken deel uit van clubs, welke zonder hen niet zo bijster sterk zijn. Zij zijn de sterren van die ploegen en zij hebben geen concurrentie. Zij zijn voorts de enige spelers, die een vast honorarium genieten en dus niet uitsluitend zijn aangewezen op de premies bij overwinningen gelijk de overige clubgenoten. Zij zijn in feite oppermachtig..

Zij zijn en blijven ook nog oppermachtig, al trainen zij veel minder dan voordien. Misschien is het beter te zeggen: al behoeven zij veel minder te trainen dan voorheen. Want tenslotte is hier slechts sprake van semi-beroepsclubs. Van clubs derhalve, wier leden een of ander ambacht beoefenen en alleen in hun vrije tijd trainen.

Eén schaap maakt nog geen zomer

Zo is de situatie en niet anders. En is het dan niet logisch, dat de sterren veel van hun conditie verliezen en minder goed spelen dan zij in het buitenland deden? Het heeft er alle schijn van dat Schaap zijn best doet om daarvan voor zo ver nodig een afdoend bewijs te leveren. Want Schaap speelt weer in zijn oude club 't Gooi, die tweedeklasser is, maar die hoopt te promoveren en in elk geval volgend seizoen zijn spelers gaat betalen. Schaap is 31 jaar en er is toch altijd een groot verschil tussen het spelen van een wedstrijd in de tweede klas of een interlandwedstrijd. Om dat verschil nu te overbruggen en zich op het Franse peil te houden, is Schaap de slechtste klant van zijn sigarenzaak geworden, omdat hij niet rookt. Alcohol drinken doet hij evenmin. Maar wat hij wel doet is elke morgen om zeven uur, weer of geen weer, hardlopen in de bossen om zijn conditie op te voeren. En elke middag oefenen op het veld. En elke avond om tien uur naar bed. Maar Schaap is dan ook wel de beste speler van de huidige nationale ploeg!

Is het feit, dat er slechts sprake is van semi-beroepsclubs en er dus minder kan worden getraind dan elders, waar volledig beroepsspel wordt bedreven de enige oorzaak van het teleurstellende spelpeil der top-figuren? Wij vrezen van niet. Wij vrezen, en waarschijnlijk niet ten onrechte, dat degenen, die leiding moeten geven aan de training, niet geheel voor hun taak zijn berekend. Het zijn merendeels Nederlandse trainers, die hun opleiding ontvingen, toen er van betaald voetbal nog geen sprake was. Zij hebben zich in die amateuristische voetbalwereld een methode van trainen eigen gemaakt, die bepaaldelijk onvoldoende is, nu de spelers voor hun prestaties worden gehonoreerd en er dus eigenlijk een beroepstraining zou moeten zijn. Wat een snelle verbetering van het spelpeil tegenhoudt is de in feite ook nu nog amateuristische training van de spelers. Die training moge dan nu wat veelvuldiger zijn, de methode is toch dezelfde gebleven. En dat die methode niet voldoet, och, dat is nu toch zo langzamerhand wel duidelijk geworden in de afgelopen jaren.

Falende trainers

Iedereen ziet wel aankomen dat puur beroepsspel zijn intrede zal doen, als in 1956 de hoofdklasse van achttien of twintig clubs wordt gevormd. Maar wat weten Nederlandse trainers van beroepsspel en beroepstraining? De voornaamste clubs, en ook de KNVB zelve, zullen de beste buitenlandse trainers moeten proberen aan te trekken. Eenvoudig zal dat niet zijn, gelijk in het verleden reeds is gebleken. Zo had de KNVB als bondstrainer de Engelsman Jesse Carver, maar lang bleef hij niet, omdat hij in feite niets had te zeggen en geheel ondergeschikte was. De goede buitenlandse trainer stelt eisen en wil op zijn minst worden gekend bij de samenstelling van het elftal, zeker als dit geschiedt door een keuzecommissie van amateurs!

Op het ogenblik wordt het Ned. Elftal getraind door de Hongaar Donnenfeld, die clubtrainer is van Xerxes. Maar als Donnenfeld de trainer van een club, die een speler levert voor de nationale ploeg, enkele wenken tracht te geven met het oog op die bepaalde speler, dan wuift de betrokken cluboefenmeester dat luchtig weg onder het motto: laat dat maar aan mij over! En het gevolg is, dat er niets gebeurt. Het feit echter, dat Donnenfeld zelf ook clubtrainer is, zal daaraan wel niet vreemd zijn. Een man van groot aanzien, en dan bondstrainer, zou dat vermoedelijk wel anders aanpakken!

Er kan een zeer sterk Ned. Elftal worden gevormd, mits de topspelers weer worden getraind gelijk in de buitenlandse beroepsclubs. Maar waar is die sterke man en hoe lang zal het nog duren, eer er zoveel is veranderd in onze voetbalwereld, dat zo'n sterke man bereid kan worden gevonden die taak op zich te nemen?

Men zal er goed aan doen zich te verzoenen met de gedachte, dat het huidige Ned. Elftal niet zo sterk is als het wel zou kunnen zijn! Jammer maar waar.

Eind goed, al goed

Pellenaars heeft enige uitleg gegeven van zijn grieven tegen de Kon. Ned. Wieler Unie en van zijn voornemen dit jaar af te zien van het leiderschap in de Ronde van Frankrijk Wij vertelden daarvan vorige week reeds het een en ander en veel nieuws kon Pellenaars in zijn „persconferentie" niet meer geven. Het ging er dan om, dat hij alleen leider wilde zijn, zo hij zelf de ploeg mocht samenstellen en zelf de helpers mocht benoemen, zonder dat hij de kans liep, dat de KNWU op het laatste ogenblik zou ingrijpen en wijzigingen zou aanbrengen. In feite lag de zaak zo, dat Pellenaars van plan is Wim van Est niet in de ploeg op te nemen. Hij zei het niet, maar wij hebben alle reden aan te nemen, dat dit inderdaad zo is.

Maar stel nu, zo redeneerde Pellenaars, dat Van Est voordien enkele klinkende overwinningen boekt bij voorbeeld in Bordeaux-Parijs. Tikt de KNWU mij dan niet op de vingers, als ik Van Est niet kies, omdat hij niet in de ploeg past?

Enfin, het zag er naar uit, dat de zaak helemaal mis zou lopen en dat Pellenaars dit jaar zou thuisblijven, ofschoon hij om zuiver zakelijke redenen, die voor dit verhaal onbelangrijk zijn, eigenlijk dat leiderschap onmogelijk kon afstaan. Op diplomatieke wijze echter heeft de KNWU de zaak in het reine gebracht. Met meesterlijke verbazing deelde de Unie mede, dat zij in het geheel niet van plan was eventueel in te grijpen, doch integendeel bij voorbaat accoord was met de ploeg, welke Pellenaars in samenwerking met de door de KNWU benoemde vertrouwensman zou kiezen.

WIM VAN EST

Tja, daar stond Pellenaars met hoog opgetrokken wenkbrauwen. Hij had zich onnodig ongerust gemaakt. Want die vertrouwensman is immers Piet van Ierlant, wethouder van Tilburg en vriend van Pellenaars! Het is immers de man, die eigenlijk voortdurend al met Pellenaars heeft samengewerkt! Een korte bespreking tussen die twee en de zaak was gezond. Pellenaars is dit jaar weer ploegleider!

Maar voor goed begrip van de zaak dient u te weten, dat Piet van Ierlant provinciaal consul is van de KNWU voor Brabant. Hij is dus een official van de KNWU. Daardoor is in feite de zaak nog precies als vóór de door Pellenaars ontketende rel. Er is niets veranderd, maar Pellenaars is tevreden..

B.M. Schilperoort

Berlijn. — Het Westduitse oppergerechtshof heeft een 40-jarige naaister, Else Kindermann, tot 13 maanden gevangenisstraf en een boete van 6000 mark veroordeeld wegens spionnage voor de Tsjechoslowaakse geheime dienst en wegens diefstal.

Nieuws uit Venezuela

Caracas. — De Venezolaanse regering overweegt het afsluiten van luchtvaartovereenkomsten met Spanje en Portugal. Ingevolge deze nieuwe overeenkomsten zullen de Venezolaanse luchtvaartmaatschappijen landingsrechten verkrijgen in Portugal op haar heen- en thuisvluchten naar Spanje.

Caracas. — De president van de Orinoco Mijnmaatschappij heeft medegedeeld, dat de Cerro Bolivar dit jaar ruim 9 millioen ton ijzererts voor export zal opleveren. Tot dusver heeft de uitvoer ruim 2 millioen ton bedragen.

Caracas. — De Venezolaanse luchtvaartmaatschappij Linea Aeropostal Venezolana (LAV) heeft drie Vickers Viscount-toestellen in Engeland besteld, welke voor het einde van dit jaar in de dienst zullen worden opgenomen. Met de order is een bedrag gemoeid van 12 millioen bolivar. De toestellen kunnen een snelheid van 325 mijl per uur berekenen.

Caracas. — Een Super-6 toestel van de Pan American World Airways heeft, blijkens een mededeling van deze maatschappij, dezer dagen een nieuw record gevestigd op de vlucht Caracas — Miami. Het toestel legde de afstand van 1.386 mijl af in 4 uur en 37 minuten tegen een gemiddelde snelheid van 300 per uur.

Caracas. — Met een dagelijkse productie van 1.895.000 vaten petroleum, aldus het „Latin American Business Highlights", een uitgave van de Chase National Bank te New York, neemt Venezuela nog steeds een topplaats in in de rang der grote olieproducerende landen ter wereld.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO

door H. A. v O.

Een Nederl. speurdersroman

20)

En daarna hortend en stotend, de kleine waterige oogjes opengesperd: „Maar inspecteur...... je denkt toch niet?...... Job mag dan de gevangenis als z'n tweede tehuis beschouwen... Job mag een oplichter zijn geweest, maar 'n moord niet inspecteur... daar krijgen ze me niet voor."

„Ga zitten Job en vertel me de waarheid," zei Bijlman kalm. Job raapte de stoel op en nam weer plaats „Wie is 'r vermoord, inspecteur?" vroeg hij uiterlijk kalm.

„Doet er niet toe. Vanavond kan je er alles over in de krant lezen. Alleen wil ik je zeggen, dat de man, die gisteravond in jouw café op een telefonische oproep heeft gewacht, zo dan niet de dader, dan toch in ieder geval medeplichtig is. In ieder geval: als ik hem in handen heb, twijfel ik er niet aan, of ik zal binnenkort de moordenaar achter slot en grendel kunnen zetten."

Bulder tuurde schijnbaar afwezig naar het raam, waardoor het licht uit de smalle steeg spaarzaam naar binnen viel. Even haalde hij de brede schouders op en een fractie van een seconde keken zijn ogen in die van de inspecteur, toen hij sprak: „En toch ken ik die kerel niet... Hij was hier nog nooit eerder in de zaak geweest."

Bijlman doofde zijn sigaret en antwoordde schijnbaar onverschillig: „Goed.., zoals je wilt, Job. Je kent hem niet, zeg je. Ook goed, ik zal je geloven. Maar vertel mij dan eens nauwkeurig, hoe die man er uit zag...geef dus een beschrijving van hem... hoe laat hij hier kwam en wanneer hij wegging,... hoe kleedde hij het in, toen hij je vroeg, of hij hier opgebeld kon worden, kortom, vertel mij alles wat je van hem weet."

De man tegenover hem schonk zich nog een glas bier in en na een paar flinke teugen genomen te hebben, begon hij: „Het zal gisteravond zowat kwart voor negen geweest zijn, toen d'r hier een grote magere kerel binnenstapte en een glas bier bestelde. Ik had net weinig klanten aan de bar......, 's kijken... .. twee man, die 'n borrel kwamen pikken...... en ik begon dus een praatje met hem. Ach ja, wat doe je, hè, als je denkt een nieuwe klant te kunnen paaien! Afijn dan, we smoezen zo'n beetje over 't mooie weertje en al die gebbegeintjes meer en dan opeens fluistert ie me met een geheimzinnige snuit in m'n oor: „Heb je hier telefoon?" Nou, ik wijs 'm de telefooncel en zeg: „As je rustig smoezen wil, vader, dan kanne ze je daar niet horen." „Fijn," zeit ie. „Zie je, m'n meisie zou me zo tegen een uur of negen opbellen."

„Nou, hij dronk een paar glazen bier, en gaf d'r mij ook eentje voor zijn rekening en 't zal zowat negen uur geweest zijn, toen de telefoon gong en hij naar de cel kuierde."

„Als de telefoon gaat, dan ben jij toch de aangewezen persoon, die de hoorn van de haak neemt, zou ik zeggen."

„Gelijk hei-je, inspecteur, maar die kerel had van te voren gezegd, dat ie om negen uur zou worden opgebeld, dus liet ik 'm gaan. Daarbij komt, dat ik hier bijna nooit opgebeld wor'; ik heb dat ding hier voor 't gemak van m'n klanten, als ze d'r relasies willen opbellen, begrijp U?...... Tja, goeie spullen en surrevies, daar win je klanten mee, inspecteur. Maar afijn...... hij heit staan smoezen, heb toen betaald en is d'r vandoor gegaan. Wat ie heeft staan smoezen, weet ik niet. In de eerste plaats kan je d'r niks van horen, ook al leg je allebei je oren tegen die cel en in de tweede plaats ben ik niet nieuwsgierig opgevoed."

„Weet je heel zeker, dat die man alleen maar opgebeld werd en dat hij niet zèlf een nummer heeft aangeslagen?" vroeg Bijlman.

De ander maakte een breed gebaar met de armen. „Dat zou 'k U niet kanne zeggen, inspecteur. As ze in mijn telefooncel staan, kanne ze héél Amsterdam opbellen, zonder dat ik er maar een sikkepit van bemerk."

„Dat is wel eigenaardig", vond Bijlman. „Hoe kan je dan controleren, of je klanten je het juiste aantal gevoerde gesprekken terugbetalen?"

„Niks terug te betalen. Asse ze op willen bellen, gaan ze d'r gang maar. Die paar centen voor een gesprek maken mij niet rijker. Da's gratis, inspecteur, onder het motto surrevies," was het antwoord.

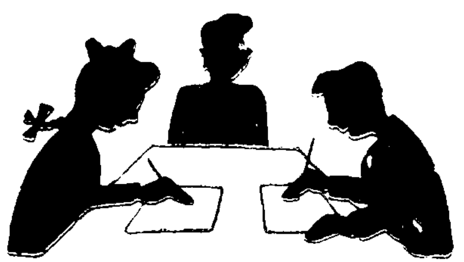
Bijlman, die er honderd procent van overtuigd was, dat Job hem zat voor te liegen, deed alsof hij deze „service-principes" begreep en ging op het telefoneren niet verder in. Vooreerst was hij er van overtuigd, dat Job Bulder niets met de moord uitstaande had — althans niet de dader kon zijn — doch dat hij geheel onkundig was van de overval, dat wilde er niet bij hem in. Bulder zat natuurlijk in het complot en hoopte te zijner tijd een aandeel in de buit te krijgen, zoals vooraf reeds was geregeld en besproken. Derhalve hield Bijlman rekening met het feit, dat deze overval niet zozeer het werk was van één of twee personen, doch van een groter aantal mannen, die hij in een „bende" wilde samenvatten. Deze conclusie hield hij voor zichzelf en hij liet Bulder in de waan, dat hij hem volkomen geloofde en daarom liet hij het telefoonvraagstuk voorlopig met rust.

Hij stond op, knoopte z'n jas dicht en vroeg zo onverschillig mogelijk: „Nu moet je me nog even vertellen, hoe die man gekleed was, Job. Geef me eens een duidelijke beschrijving van hem."

„Da's eenvoudig, inspecteur! Ik zie hem nog zó voor me:...... een lange magere kerel met een bolhoedje op, dat 'm meer in z'n nek dan op z'n kop stond. Dan zo'n platgeslagen gezicht, nèt of ie onder een heimachine had gelegen, weet U? Verders een paar grijze ogen, 'n lange neus, alsof ie dat ding altijd in andermans zaken steekt en daaronder zo'n mal kortgeknipt zwart tandenborsteltje. Danne...... 's kijken maar rechts in z'n onderkaak zat ....o ja.... een goeie bek met tanden, een valse! En verders een kin en twee doodgewone oren...... een zware stem enne...... hij sprak een beetje erg langzaam. En z'n kleding?...... Wel inspecteur, ik teken de man zó voor je uit: 'n licht grijs pakie met een blauw overhemd en 'n zwart strepie d'r door, een witte boord en een rooie das met een wit pikkelje d'r in.... zwarte schoenen en bruine sokken.... nou da's alles, geloof ik."

„Een bijzondere duidelijke persoonsbeschrijving," deed Bijlman enthousiast. „Herinner je je z'n haarkleur nog, Job?"

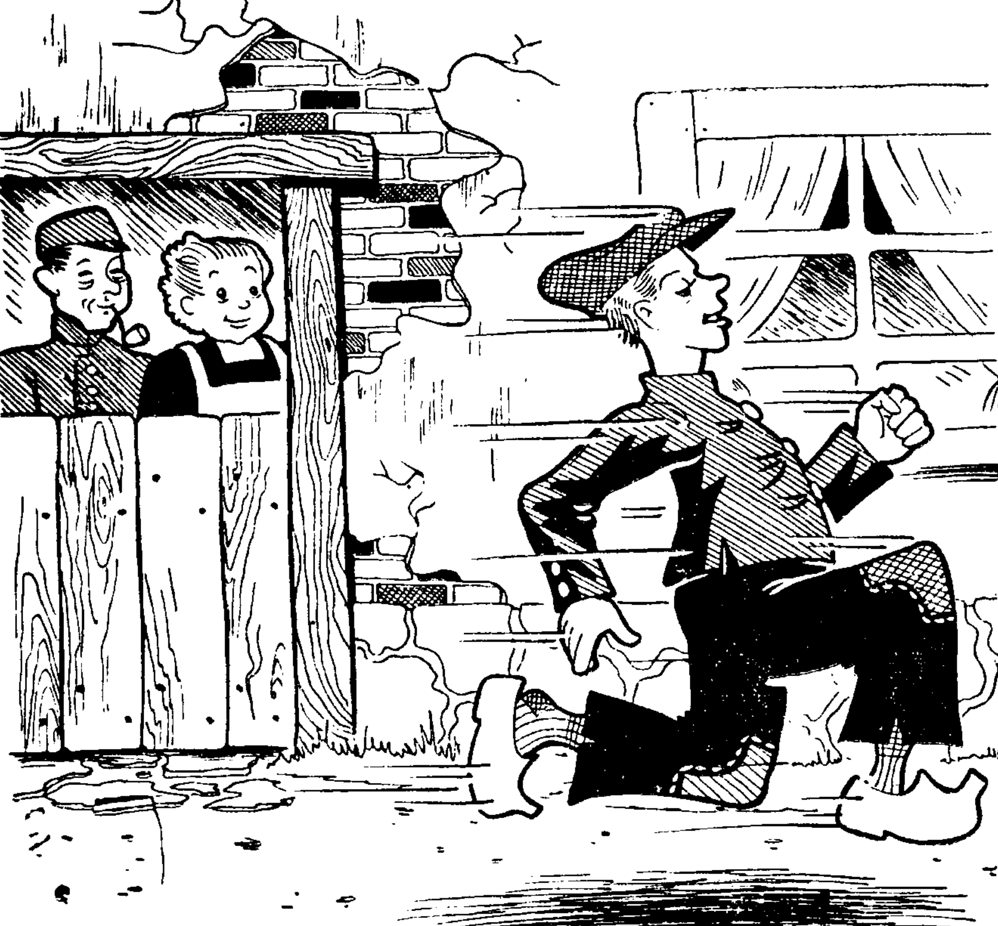
(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

De nieuwe knecht van baas Pimperman

Boer Pimperman had een nieuwe knecht in dienst genomen, die, als ik mij niet vergis, Joris heette. Hij kwam uit Negenhuizen, maar het kan ook Dertien of Twintighuizen geweest zijn — dat weet ik niet precies. Maar ik weet wél, dat hij een flinke handige jongen was, die altijd een kolossale pet van blauw laken droeg, en dat zijn wijde, zwarte broek met een gele en een groene lap versteld was — de groene op de linker- en de gele op de rechterknie. En ik weet óók, dat baas Pimperman en zijn vrouw wát blij waren, dat Joris zo vlug en zo aardig en zo behulpzaam was.

„Joris," zei de boerin de eerste avond, toen zij klaar waren met eten, „wil je nog even een boodschap voor mij doen?"

„Ja zeker...... wel duizend! Met alle plezier!" lachte de nieuwe knecht. Joris had overheerlijk gesmuld...... vier borden karnemelkse pap met stroop en drie met bruine suiker er door. „Zegt u maar, wat ik doen moet, hoor!"

„Loop eens vlug naar het dorp en haal bij bakker Krentjesdeeg een rozijnenbrood. Het moet gróót zijn, Joris, van twee kilo, met een heleboel sukade óók! Hier heb je een rijksdaalder, maar...... pas op, als je hem verliest!"

„Verliezen! Maar vrouw! Ik zal wel wijzer zijn!" Joris schaterde van het lachen. Toen trok hij zijn klompen aan, zette de grote, blauwe pet op zijn strogele bol en liep op een drafje de keukendeur uit.

„Zó'n vlugge knecht hebben we nog nooit gehad!" juichte vrouw Pimperman. „Dié weet nog eens, wat lopen is! Ik ben wát blij, dat hij gekomen is!"

„Ik óók, Elzelientje!" sprak haar man. „Ik ga nog een uurtje onkruid wieden tussen de aardappels, en als Joris terug is, moet hij mij dadelijk helpen. Vergeet je 't niet, Elzelien?"

„Ik zal er aan denken," antwoordde de vrouw, en de boer vertrok. Zij nam de teil, het potje met groene zeep en de ijzeren ketel met kokend water, maar juist toen zij het water in de teil wou schenken, werd er op de deur gebonsd.

„Ja-a-a.... Binnen!" riep vrouw Pimperman. Zij keek nieuwsgierig naar de deur, en......

„**Wel, alle mensen! Maar, Joris!**" lachte de goede vrouw. „Ben je daar al? Nee, maar! Jij kunt eventjes boodschappen doen!"

„Ja, ik blijf onderweg niet staan om een praatje te maken!" zei de nieuwe knecht. „Hier is het baksel met de rozijntjes, vrouw, en er zijn wel duizend stukjes sukade in. Alstublieft!"

„Baksel......?" mompelde de boerin verbaasd. „Baksel..." Het klonk zo vreemd! Wie zei dat nu?

En...... wás het wel een brood? Het had zo'n vreemde vorm! Het leek wel een beetje op een bal!

Elzelientje deed het papier open, en......

Zij keek Joris met grote, verwonderde ogen aan.

„Maar dat is 'n tulband!" riep zij verschrikt. „Ik heb je toch gezegd, dat je een rozijnenbrood zou halen? Hoe komt dat nu? Had Krentjesdeeg geen rozijnenbrood meer?"

„O, ja! Wel duizend!" zei de nieuwe knecht. „Maar de juffrouw van de bakker vertelde mij, dat u zo dol op tulband bent! En daarom heb ik er maar een meegebracht. Ik wou u zo graag eens verrassen, weet u! En hij is nog geen vijf cent goedkoper dan een brood! Alstublieft, vrouw..... een stuiver terug!"

De boerin vond het wel een beetje raar, en zij stond een poos in gedachten. Zij wist niet, wat zij er van denken moest. Maar Joris had het goed bedoeld — dát stond vast!

„Wij zullen de tulband morgenochtend maar opeten," lachte de goede vrouw. „Voor één keertje is het zo erg niet, hoor!"

„Dat vind ik óók!" zei Joris vrolijk.

Een paar dagen later moest hij een tarwebrood halen, maar toen hij thuis kwam, schrok vrouw Elzelientje zó erg, dat het potje met de zeep uit haar handen viel.

Joris had een zakje in de hand!

„Wat heb je nú weer meegebracht?" riep de boerin ontsteld.

„Je hebt toch geen pepermuntjes of babbelaars gekocht?"

„Welnee, beste vrouw!" zei de nieuwe knecht, „Pepermuntjes! Babbelaars! Hoe komt u er bij! Nee, ik heb een ons bitterkoekjes gekocht! Ik dacht: Brood eet de vrouw elke dag, en daarom mag zij nú wel eens smullen! Een aardig verrassinkje, vindt u niet?"

„Een...... een verrassing!" riep vrouw Pimperman boos. „Je hebt zélf zin in koekjes, Joris! Ik weet niet, hoe je durft! Maar **ik** wil ze niet hebben, hoor Eet ze zélf maar op!"

„Nou, dat is heel aardig van u!" lachte Joris,. ‚Dank u wel, hoor! Dank u wel! Moet ik soms nóg naar de bakker toe? U zegt het maar!"

„Maak maar gauw, dat je wegkomt!" riep vrouw Elzelientje, die rood van kwaadheid werd. „Het zal lang duren, eer je voor mij wéér een boodschap doet!"

Joris lachte, dat hij schaterde. Hij deed het zakje open en stak drie koekjes in zijn mond. Toen stapte hij bedaard naar het erf. Baas Pimperman stond bij de schuur en rookte zijn pijp.

„Joris......" zei de boer, „ga je nog even naar het dorp? Je moet een half ons tabak voor mij halen. Hier heb je een gulden. Je krijgt nog veertig cent terug."

„Ik ga al, baas!" zei Joris. „Ik ren! Ik vlieg! Ik ben in een onmezien weer terug!" — Joris stak de gulden in zijn zak, trok zijn grote pet diep over de ogen en holde het erf af en de weg op.

En ja...... véél eerder dan de boer had kunnen denken, stond Joris weer bij de schuur.

„Alsjeblieft, baas!" lachte hij.

Boer Pimperman wist niet, wat hij zag.

„Maar, domoor! Dat zijn sigaren!" riep hij boos. „Ik heb toch gezegd, dat het tabak moest zijn? Waarom heb je dan sigaren meegebracht? Je bent toch niet doof? Vertel eens...... waarom deed je dat?"

„Och, baas...... nee toe... kijk toch niet zo zuur!" vroeg Joris met een vriendelijk lachje. „De winkelier had nog net vijf sigaren van twintig cent en hij zei, dat ze de volgende week misschien een cent duurder zullen zijn! Ik heb u dus vijf cent voordeel bezorgd, beste baas! Dat is toch een geweldige verrassing, vindt u niet?"

„Verrassing, zeg je?" —Boer Pimperman zag vuurrood van kwaadheid. Hij stampvoette van drift. „Je bent een uilskuiken.... dat **zeg** ik! Je weet heel goed, dat ik wel tabak, maar nooit sigaren rook! Rook ze zélf maar, hoor! En je doet geen enkele boodschap meer! Je bent een domoor! Begrijp je dat?"

„O ja, baas! Zeker baas! Vriendelijk bedankt, hoor baas!" — Joris lachte nog veel vrolijker. Hij tikte beleefd tegen de rand van zijn pet, nam een van de sigaren en pufte weldra vervaarlijke rookwolken uit.

Het hele dorp wist al spoedig, hoe dom de nieuwe knecht van boer Pimperman was. Joris werkte wel, dat het een lust was, maar dom, dat hij soms deed...... het was in één woord vreselijk! En het duurde zelfs niet lang, of iedereen wist, dat Joris nog véél, véél onozeler was dan men eerst had gedacht.

Joris had geen verstand van... **geld.**

Een stuiver vond hij o zo mooi, „want", zei hij, „die is van goud. Hij wordt later wel bruin, maar dát komt er niet op aan. Wat van goud is, **blijft** van goud!"

De mensen vonden het heel grappig, dat Joris dit dacht, en als zij hem zagen, fopten zij hem.

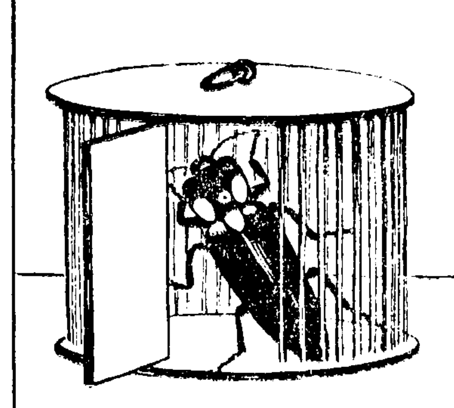
„Kijk, Joris," zeiden ze dan, „hier is een stuiver en een kwartje. Zeg jij nu maar, wat je hebben wilt!"

„Wel," zei Joris dan vrolijk, „ik kies de gouden stuiver, dat spreekt! Dank u wel, hoor! Het is erg aardig van u. Dank u wel!"

O, o...... wat een domoor! dachten de mensen dan. En......

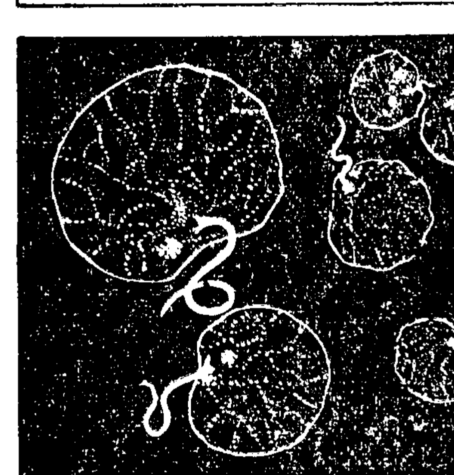
O, o...... wat een domoren! dacht Joris. Zij moesten eens weten, dat ik het geld net zo goed ken als zij! Maar ja... als ik één keer het kwartje neem, proberen zij het niet meer. En ik heb liever mijn zak vol stuivers dan dat ik één keer een kwartje krijg!

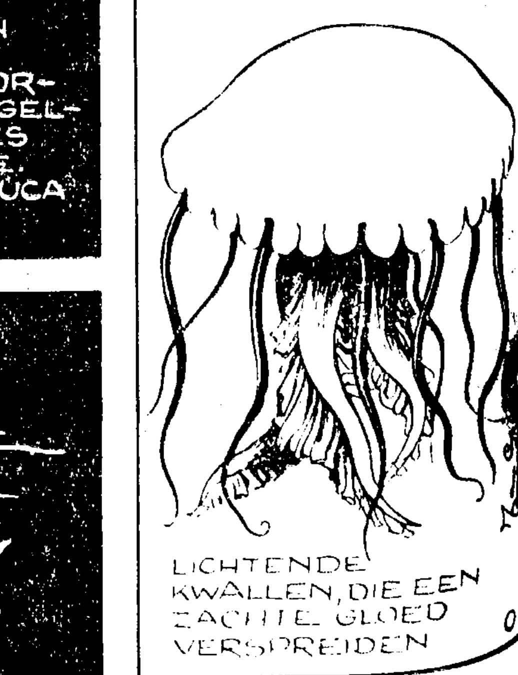

Leerrijke lessen

De ree en de eland

„Luister eens", zei de kleine ree tegen de eland, „ik begrijp niet, waarom jij altijd wegloopt zodra er een flinke hond in zicht komt. Jij bent toch veel groter en sterker. Wanneer ik dat gewei van jou had, zou ik er niet aan denken de plaat te poetsen voor zo'n hond. Zelfs wanneer je het zou moeten laten aankomen op een wedren, dan nog kan jij veel harder lopen dan die hond. Vertel me toch eens: waarom ben jij zo bang van zo'n bende blaffende en snauwende dieren?"

„Gelijk heb je", zei de eland rustig. „Al de eigenschappen, die je hebt opgenoemd, bezit ik inderdaad. En ik heb al honderdmaal tegen mezelf gezegd: blijf toch staan, je bent groter, je bent sterker, je kunt ze allemaal, stuk voor stuk, aan."

„Nou", zei de ree, „waarom ga je dan aan de haal?"

„Omdat", zei de eland, „ondanks al mijn overtuiging, al mijn geredeneer, zodra ik de stem van een hond hoor, het in mijn natuur ligt de plaat te poetsen en ik naar de stem van mijn natuur moet luisteren."

Inderdaad: precies weten wat je behoort te doen en dat dan ook doen, zijn twee verschillende dingen. Wanneer iemand bang is van aard, dan kan alleen een goede raad hem niet dadelijk tot een held maken. We hebben dan ook helemaal geen tekort aan jongens en meisjes, die boordevol zitten met goede voornemens, maar wel aan jongens en meisjes, die de kracht en de wil bezitten om die goede voornemens ook om te zetten in goede daden.

Hoe staat het met jullie?

..Tekencursus..

Intussen maakt kapitein Haak zich met zijn scheepsvolk gereed om Peter Pan gevangen te nemen, doch Haak wordt bedreigd door de grote krokodil, die reeds uit de verte kenbaar is, omdat deze eens een wekker had ingeslikt en als kapitein Haak de wekker hoorde, werd hij bang, want dan was de krokodil dicht in de buurt. De krokodil is erg leuk om te tekenen. Let op de kleine oogjes boven de geopende bek en op de scherpe kleine tanden. Vergeet ook niet de uitgestoken tong te tekenen.

SPROOKJES

Sprookjes zijn gefantaseerde verhaaltjes, die in een onwerkelijke wereld spelen, waar wonderlijke dingen gebeuren. Zij worden van moeder op kind oververteld en hebben een taai leven: ze werden vaak pas vele eeuwen na hun ontstaan opgetekend uit de mond van eenvoudige mensen. Zo werden de sprookjes van Moeder De Gans te boek gesteld door Perrault (in 1697). Ook de bekende sprookjes van Grimm zijn echte volkssprookjes: de gebroeders Grimm schreven ze op, nadat ze hun waren verteld door een oude vrouw (begin 19e eeuw). Er zijn echter ook sprookjes, die door bepaalde schrijvers later zijn bedacht; de beroemdste hiervan zijn de sprookjes van Hans Andersen (midden 19e eeuw)

Sprookjes worden steeds op zeer eenvoudige manier verteld; meestal beginnen ze met „Er was eens......".

De TAART voor de KONING

Lekkermans werd wakker doordat een zonnestraaltje op zijn neus scheen. Hè, hè, wat had hij lekker geslapen. Wat was het mooi weer en de koning was jarig. Hoera! Met een sprong kwam hij uit zijn bedje en ging zich vlug aankleden.

De andere kabouters waren ook al wakker en kwamen met grote bossen bloemen naar het paleis van de koning.

Nu mijn taart dacht de kok en hij rende naar de keuken.

Ja hoor, daar stond hij. In zijn haast zag hij niet, dat er tulpen in plaats van rozen op zaten.

„Alstublieft, koning", zei hij en overhandigde de koning de taart. „Mmmaar wwat is dat nu?" stotterde hij meteen, „er zitten tulpen op en gisteren heb ik rozen gemaakt."

O, wat moesten de koning en de andere kabouters toen lachen.

„Ha, die Lekkermans", riepen ze „die slaapt nog."

„Nu", zei de koning, „ik vind het een prachtige taart hoor, of er nu tulpen of rozen op zitten."

Hoofdschuddend ging de kok terug naar de keuken. Hij begreep er niets van. Maar in de keuken stond Likgraag al op hem te wachten en vertelde hem alles.

Eerst was de kok boos, maar omdat de koning de taart mooi vond en hij een beetje trots was, dat zijn knechtje al zo'n mooie taart kon bakken, vergaf hij het hem maar.

Vlug brachten ze de limonade naar de zaal, waar de koning zat en op de muziek, welke de vogels maakten, deden ze een vrolijk dansje.

J.B.

MUGGENSPUITERS

Te Meppel danste eens een dichte drom muggen rondom de toren. De zonneglans viel op de duizenden gladde vleugeltjes en een jongen riep: brand! Natuurlijk riep toen ook al spoedig een tweede en derde stem: brand! en weldra waren de spuiten in aantocht, de overheid snelde naar de plaats van het onheil en er werd water gegeven. Toen merkte men dat het geen brand was maar dat het muggen waren! Dit vond het volk natuurlijk veel te grappig om er niets van te zeggen: de Meppelaars werden muggenspuiters......

Bagage-misere van de Arubaanse Mexico-gangers

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Als U dit onderstaand stuk hebt gelezen, stelt U dan deze twee vragen en beoordeelt welk antwoord het juiste is.

1) Was het te wijten aan de mede- of tegenwerking van de Curaçaosche delegatie, dat de bagage pas op Zaterdag den 9de April 1955 op Aruba aankwam?

2) Was het te wijten aan de mede- of tegenwerking van de K.L.M. te Curaçao, dat de bagage pas op Zaterdag den 9de April 1955 op Aruba aankwam?

Maandagmiddag den 28ste Maart 1955 is er een gedeelte van de Arubaanse delegatie, die deel heeft genomen aan de tweede Panamerikaanse Spelen vanuit Mexico vertrokken met het lijnvliegtuig direct naar Aruba. De rest van de delegatie zou met een charterplane samen met de Curaçaosche delegatie via Curaçao naar Aruba vliegen. Voordat het lijnvliegtuig vertrok werd er afgesproken met de heer Rosberg die de leiding had over de charterplane, dat indien er overgewicht was, de baseball- voetbaluniformen, baseball bats enz. enz., achter zouden blijven. Toen de charterplane op Curaçao aankwam, bemerkte de Arubaanse jongens echter, dat hun bagage in Mexico was achtergebleven, terwijl de bovengenoemde uniformen enz. wel waren meegekomen. Hier begint dan de misere. Voor ik verder doorga, wil ik hier nog een verhaaltje vertellen, dat het Arubaans volk zeker wil horen. De charterplane is omstreeks een uur s'nachts op Curaçao gearriveerd. De Curaçaosche jongens samen met de Arubaanse voetballers zijn naar de stad vertrokken en hebben onze baseball spelers op het vliegveld achtergelaten, met de belofte, dat zij vervoer naar de stad zouden krijgen en daar in een hotel zouden worden ondergebracht aangezien zij pas de volgende morgen om 7.15 naar Aruba zullen vertrekken. Dit werd aan de ondervoorzitter van de Aruba Baseball Bond, de heer Mario Nunez, medegedeeld door de heer Rosberg op zijn verzoek. De jongens zijn blijven wachten en om kwart over vieren verscheen er een bus, maar er werd geen gebruik van gemaakt omdat het al te laat was en om 6.30 moesten zij weer op het vliegveld aanwezig zijn. Zij zijn op een paar banken op het vliegveld gaan uitrusten. Dit was mijn verhaaltje en ik ga nu door met de bagage geschiedenis.

Dus de jongens zijn om een uur s'nachts op Curaçao gearriveerd zonder bagage. Toen zij de volgende morgen op Aruba arriveerden, werd er direct door de voorzitter van de ASU contact opgenomen met Curaçao, om te zien of de bagage zo spoedig mogelijk nagestuurd zou kunnen worden. Er werd medewerking van de Curaçaosche delegatie beloofd. De eerst volgende plane uit Mexico was Donderdag den 31ste Maart 1955. Ik ben naar het vliegveld gegaan, maar er waren geen koffers meegekomen, dus maar wachten op de plane van Maandag 4 April 1955. De plane kwam om 12.00 s'nachts binnen en de bagage was inderdaad meegekomen maar kon niet op Aruba worden gelost, aangezien zij voor Curaçao was gemanifesteerd. Dinsdagmorgen de 5de April 1955 heeft de voorzitter van de ASU een telegram gestuurd naar de heer Mordy Maduro met het dringend verzoek zo spoedig mogelijk de bagage door te willen sturen. Op dit telegram kwam geen antwoord. Die dag zijn er verschillende jongens naar het vliegveld gegaan in de veronderstelling dat de bagage aangekomen was. Maar Curaçao had nog geen tijd voor ons. Dinsdagavond werd er door de K.L.M. Aruba een teletype naar Curaçao verzonden. De volgende dag, dus Woensdag was er weer niks met de ochtendplane en deze keer heeft de voorzitter van de ASU de heer Maduro opgebeld en deze gooide alle schuld op de K.L.M. te Curaçao, daar naar zijn zeggen hij de K.L.M. aldaar opdracht heeft gegeven om de bagage naar Aruba te verschepen.

Woensdag de gehele dag weer niets (U moet weten er zijn dagelijks vier vluchten van Curaçao naar Aruba). Donderdagmorgen heeft de voorzitter van de ASU de heer van Beek, chef van de K.L.M. Alhier opgebeld en de heer van Beek beloofde alles te zullen doen om de bagage diezelfde dag nog hier op Aruba te krijgen. Omstreeks zes uur in de avond heeft de K.L.M. te Aruba wederom een teletype naar Curaçao gestuurd en om 9.30 p.m. kwam er antwoord, dat het onmogelijk was met de avondplane de bagage te verschepen maar misschien met de ochtendplane van Vrijdag. De volgende morgen met nieuwe moed weer Dakotawaarts voor de zoveelste keer. Toen ik daar aankwam, meldde de K.L.M. mij daar, dat zij een telegram van Curaçao had ontvangen waarin werd verzocht naar een specificatie van de bagage van onze Arubaanse spelers. Wat een kolder van een telegram. Er werd teruggeseind om in Godsnaam met de heer Maduro of Rosberg in contact te treden voor de specificatie. Wederom de gehele dag niets. Om vier uur s'middags werd er voor de honderdste maal een teletype verstuurd om t evragen welk de reden was van vertraging van de bagage. Er kwam geen antwoord. Met de ochtendplane van Zaterdag 9 April was er weer niets. De voorzitter van de ASU, die al die dagen zijn geduld nodig had, begon er ook moe van te worden en belde nogmaals de heer van Beek op om hem te verzoeken de chef van de K.L.M. op Curaçao op te bellen en vragen wanneer dit eens geregeld zal worden. En eindelijk om een uur s'middags waren de koffers op het vliegveld Dakota. Wij vragen ons hier op Aruba af, of deze koffermisere oorzaak is van het monopolie dat de K.L.M. in de Antillen heeft ofwel dat er van de zijde der Curaçaose delegatie geen interesse bestond om hun sportbroeders op Aruba te helpen? Het lijkt dat wij naar 30 jaren terug gaan, toen koffers inderdaad zo lang onderweg konden blijven. Momenteel zijn er van onze jongens die bij de Lago Thrift plan geld moesten opnemen om kleding te kopen. Dus het is te begrijpen welke narigheden het gevolg van deze werkelijke onaangename affaire zijn. Begrijpelijk is het ook voor ieder, dat wanneer er iets met de inhoud is gebeurd, de verantwoordelijke personen of maatschappij alle kosten zullen moeten vergoeden.

Zo heeft, niet alleen de uitzending *naar* Mexico een bijsmaak, maar ook de *terugkeer* uit Mexico.

Dankbare Mexico ganger

Una noche Arubano zal met hoog bezoek vereerd worden

Twee Veleda's hielpen bouw van Dakota's eigen kerk bespoedigen

Oranjestad. — Het is altijd prettig wanneer men ziet hoe jong en oud, rijk en arm, de handen ineen hebben geslagen om gezamelijk uitvoering te geven aan bepaalde plannen. Wij zullen niet andermaal namen noemen van hen, die particulier of in verenigingsverband medehelpen om de woonwijk Dakota van een eigen kerk te voorzien. Op Paas Maandag was er een Gran Veleda voor volwassenen, gisteravond voor de kinderen.

De zaal boven de Kleuterschool aan de Kloosterweg kan toch geen zaaltje genoemd worden. Die zaal puilde, bij wijze van spreken, ongeveer uit. Het was er zo eivol, dat wij niet konden uitmaken wie zich beter amuserde, zij die op en achter het toneel werkten, of zij die zich met moeite een plaatsje in het grote lokaal hadden weten te veroveren. Zang, toneel, voordrachten en schetsjes wisselden elkaar af. Men kon zien, dat er flink en goed geoefend was, waardoor het ene nummer nog beter slaagde dan het andere. Een woord van lof is dan zeker wel op zijn plaats voor hen die de leiding hadden en voor hen die de aanwijzingen van de leiders ter harte hebben genomen.

Er wordt wat gedaan om de plannen te doen slagen, zelfs veel wordt er gedaan, maar voor het bouwen en inrichten van een kerk is zo enorm veel nodig. De parochianen van Playa hebben het op zich genomen dat te doen en kan niets hen tegenhouden. Men is begonnen met de speldjesverkoop, hetgeen al direct een groot succes is gebleken, daarop volgden de beide vrolijke avonden boven de Kleuterschool, doch voor dit verheven doel is belangrijk meer nodig. Wij zien dan ook met belangstelling uit naar de volgende attracties.

Oranjestad. — Naar wij uit betrouwbare bron vernemen zal Z.E. de Gouverneur en mevr. Struycken, die immer een grote belangstelling voor Aruba aan de dag legden, ter gelegenheid van hun particulier bezoek aan ons eiland „Un Noche Arubano" bezoeken.

Zoals men weet vindt de opvoering van „Un Noche Arubano" Vrijdag avond a.s. in het De Veer Theater plaats. Er werken tal van Arubaanse artisten aan deze avond mede en er zijn reeds heel wat kaarten door de voorverkoop van de hand gedaan. Het bezoek van het hoge gezelschap zal ongetwijfeld een stimulans voor vele zijn om niet tot het laatste ogenblik te wachten met het kopen van een kaartje. De generale repetitie vindt hedenmiddag plaats en, te oordelen naar de gewone repetities, moet de uitvoering wel iets bijzonders zijn. De aankleding en de costumes verhogen het effect nog ten zeerste, zodat zelfs hoge verwachtingen gerechtvaardigd zijn voor het welslagen van deze honderd percent Arubaanse avond.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 1 April 6.696.000 vaten tegen 6.378.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Zusters van Steyl nemen onderwijs van Dominicanessen op Aruba over

's-Gravenhage. — Eind November vertrekken drie zusters van de congregatie van de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid uit Steyl naar San Nicolas op Aruba. Zij zullen daar het fröbel-, lager en mulo-onderwijs overnemen van de zusters Dominicanessen van Voorschoten. Voorlopig zullen de Dominicanessen de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid bijstaan, maar het ligt in de bedoeling een zusterhuis in San Nicolas te stichten.

Dit huis zal vallen onder het bestuur van de provinciaal overste in Nederland, maar de kans is groot, dat op niet al te lange termijn een eigen provincie zal worden gesticht, zoals het vorig jaar met de vier huizen op Java, die nu deel uitmaken van de Indonesische provincie van de congregatie van de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid Buiten de reeds genoemde huizen in Indonesië heeft de congregatie 120 huizen in Duitsland, 62 in Brazilië en 28 in Nederland. De congregatie werd in 1842 door de zeer eerwaarde heer E. Michielse gesticht en telt thans 3.000 leden, die werkzaam zijn op het gebied van de opvoeding en het onderwijs van de jeugd; tevens stellen de zusters zich in dienst bij de verzorging van zwakzinnigen, zieken, ouden van dagen en doen zij aan wijkverpleging. Sinds 1876 is de congregatie in Nederland werkzaam. In 1920 werd de Nederlandse provincie opgericht.

Het a.s. vlootbezoek

Oranjestad. — Hr Ms van Zijll, die uit de Koreaanse wateren terugkeerde en de hier gestationneerde Hr Ms Willem v.d. Zaan zullen een dag langer op Aruba blijven, dan oorspronkelijk was vastgesteld. De beide schepen zullen reeds Vrijdagmiddag om 17 uur in de haven van Oranjestad aankomen. De schepen zullen Maandag 18 April in de morgen wederom vertrekken. De van Zijll vertrekt na het bezoek aan de Antillen naar Suriname.

Z.E. de Gouverneur en gezin, alsmede de Commandant Zeemacht N.A. en gezin zullen van de gelegenheid gebruik maken een particulier bezoek aan Aruba te brengen.

Wachtte op de trekking

Oranjestad. — R.P. deed aangifte bij de recherche, dat hij zijn lot van de Landsloterij, welke op 31 Maart getrokken had, verloren had. Op dat lot zou ƒ 300.— gevallen zijn. Bij onderzoek bleek, dat het bewuste lot was ingewisseld bij een chinees te San Nicolas. Toen deze het lot bij de firma Ecury wilde inwisselen werd de uitbetaling aangehouden. De oorspronkelijke eigenaar van het lot had gewacht tot de uitslag van de loterij bekend werd, waarna hij aangifte deed van het verlies van het lot.

Lezing Volks universiteit

Oranjestad. — Zoals men in een elders in dit blad opgenomen advertentie kan lezen, zal de heer H. J. Jansen van het Radulphus College een lezing houden in de Julianaschool over "Het Bevolkingsvraagstuk".

CURACAO

14 dagen voor bedreiger

Willemstad. — Het Gerecht in Eerste Aanleg heeft hedenochtend de bedreigingszaak in behandeling genomen van de heer Frans Vreugdenhil contra A. A. Joe.

Laatstgenoemde is op 3 Februari jl. onder de invloed van sterke drank de winkel van Vreugdenhil binnengelopen en heeft toen de heer V., toen deze de 20-jarige knaap wilde verwijderen, met een slagersmes bedreigd, waarbij hij zeide: „Si bo pusha mi, mi ta hinca bo!" De knaap werd de zaak uitgezet maar liep later weer rond met een mes, waarop de heer V. het beter achtte om de politie te waarschuwen.

Rechter Mr Fikkert toonde zich zeer vertoornd over het onbeschofte optreden van J. en vroeg hem: „Wie denk je wel dat je bent? Twintig jaar en dan dronken bij iemand binnenlopen. Een pak op zijn broek moest hij hebben, die lummel!"

Ook de Officier achtte streng optreden tegen J. noodzakelijk en de heer De Haseth Moller requireerde dan ook 14 dagen gevangenisstraf. De rechter maakte er **tien** dagen van.

Clemente straf voor vechtersbaas

Willemstad. — Op 30 December van het vorig jaar heeft in een der werkplaatsen van de CPIM een ruzie voorgedaan, welke eindigde in een gevecht, waarbij een der betrokkenen werd neergeslagen.

Hedenochtend had de jongeling zich voor de rechter te verantwoorden over zijn daad. Gedurende de woordenwisseling greep deze namelijk een stuk pijp en sloef zijn tegenstander op de bovenarm, waarna de pijp naar het hoofd afgleed. De getroffene raakte bewusteloos. Beklaagde verdiende bij de CPIM ƒ 160.— per quincena. Hij heeft bij de maatschappij ontslag gekregen en werkt nu bij de pletterij. Zijn salaris bedraagt nu ongeveer ƒ 56.— per week. Snikkend vroeg beklaagde om vermindering van straf, toen de Officier 6 maanden gevangenisstraf eiste, waarvan 5 voorwaardelijk.

De rechter liet zich niet van de strenge kant zien en maakte er 4 maanden voorwaardelijk van met een proeftijd van drie jaar, alsmede een boete van ƒ 75.—. Rekening is gehouden met het ontslag van O. bij de CPIM en het voorarrest van 11 dagen. De rechter meende, dat beklaagde nog eens een kans moest krijgen.

Engelse league

Londen. — De uitslagen van de eerste divisie van de Engelse voetbal league luiden:

Aston — Wilverhampton 4-2; Huddersfield — Tottenham 1-0.

Bokswedstrijden door Aruba gewonnen

Oranjestad. — De bokswedstrijden om het kampioenschap middengewicht, welke Zaterdagavond gehouden werden in de Swingsters Square Garden te San Nicolas, zijn enigszins op een teleurstelling uitgelopen, doordat de hoofd wedstrijd welke in 15 ronden gespeeld zou worden, reeds in de eerste ronde tot een einde kwam.

De eerste twee wedstrijden waren tussen amateurs, 3 ronden van elk 2 minuten. Castillano Jr. vs L. v. Thierop werd gewonnen door v. Thierop; L. Negrito del Batey vs Tomahawk werd door Negrito gewonnen.

De volgende wedstrijden waren tussen beroepsboksers, 4 ronden van elk 3 minuten. Kid Senton, 150 pd. nam het op tegen Kid Casa Nova 148 pd. Kid Casa Nova werd reeds in de 1e ronde door een knock-out uitgeteld. De match tussen Kid Bodoy 124 pd tegen Jimmy Sanders 130 pd. eindigde in een draw. Aruba Chocolate vs Evy Croes moesten 8 ronden boksen van 3 minuten. Aruba Chocolate won op punten. Sugar Boy Nando vs Little Dinamite was de main bout van 15 ronden, om de titel middelgewicht kampioen. Reeds in de eerste ronde zag Sugar Boy Nando kans zijn tegenstander in de midden sectie te slaan, zodat deze in de ademhaling gestoord werd. Een knock-out volgde na slechts 2 minuten en 30 seconden. Dit was voor het publiek, dat in grote getale was opgekomen een teleurstelling. Referee was de heer W. Hochstuhl. Hij maakte met de heren H. Nassy en Jimmy Norman de jury uit.

Baardse bridgedrive

Oranjestad. — De welbekende Baardse Bridgedrives vinden regelmatig om de drie weken plaats en telkens legt deze firma een gelijk bedrag bij als de inleggelden bedragen, hetgeen telkens ten goede komt aan het een of andere liefdadig doel. De eerst volgende bridgedrive zal in Trocadero gehouden worden en wel op Vrijdagavond 20 uur a.s.. De opbrengst plus datgene wat door de firma Baardse zal worden bijgelegd zal dit maal ten goede komen van het Tehuis voor Ouden van Dagen.

LIONS CURACAO . . .

(Vervolg van pag. 1)

bouw van een Basketballstadion in vervulling gaat.

Mogelijk proeft U een tikje ironie in deze gelukwens, misschien probeert U onder de vrome camouflage van een fraterstoog een gewiekste sjacheraar te ontdekken, die het Bestuur op een leuke wijze er in wil draaien, en toch herhaal ik graag, dat ik voor 100% meen wat ik zeg. De Lions doen U echt een „koopje" aan de hand. Voor ƒ 75.000,— hebt U voor een jaar een dozijntje ambtenaren in dienst, en voor hetzelfde bedrag verschaft U aan honderden voor het leven de mogelijkheid om hun vrije tijd geheel belangeloos in dienst van de gemeenschap te verrichten. Mag ik even de eigen vereniging aanhalen om te illustreren wat misschien menig buitenstaander ontgaat. Hier zijn een 40 bestuursleden voortdurend bezig om circa 400 jonge mensen aan de gang te houden in hun vrije tijd. Niemand heeft er enig persoonlijk voordeel van en staat belangeloos klaar voor de gemeenschap. Zo vindt U op Curaçao honderden mensen. Is het geld aan hen gegeven niet goed besteed?

De CBB begroet de bouw van het Basketball-stadion als een onmisbare voorwaarde voor de ontplooiing van deze tak van sport. Zonder een centraal punt, waarover de CBB kan beschikken is geen behoorlijk competitieprogramma mogelijk, en krijgt men geen strakke lijn in de organisatie. De basketballsport, aanvankelijk beoefend door geselecteerde groepen, is uitgegroeid tot een volkssport bij uitstek. De fantastische ontwikkeling over de gehele wereld mag als bewijs gelden. Curaçao trok bij de wedstrijden tegen de China Little Devils gemiddeld 1000 toeschouwers. Deze mensen hadden op Aruba en Curaçao ongeveer ƒ 4000.— aan recetten, het tournooi voor het Rampenfonds bracht ongeveer ƒ 900,— op. De Basketball-baan in de Hoogstraat is elke avond van 19 tot 22 uur bezet. Deze sport trekt de jeugd bijzonder aan en is tegen de verdrukking in nog behoorlijk uitgegroeid. Wij mogen de toekomst gerust zeer optimistisch bezien. De organisatie van deze sportbeoefening biedt tal van mogelijkheden. Als steun voor de opkomende jonge voetballers bv. en verhoging van hun prestaties zou de basketball van grote betekenis kunnen zijn. Men ontmoet in bijna alle Zuid-Amerikaanse landen een samengaan van deze sportbeoefening.

Het Basketball-stadion is behalve voor de sportbeoefenars ook een prachtige aanwinst voor het volk. Op het scheppen van recreatiegelegenheden voor de doodgewone mensen kan niet genoeg de nadruk worden gelegd. In een goed geordend gezin, waarmede ik de Curaçaose gerust mag vergelijken, behoort de aandacht het eerst uit te gaan naar de minst bedeelden.

Heren, ik wens me hier niet op te werpen als de Apostel voor de kleine man, nog minder wil ik speculeren op hedendaagse politieke stromingen; het vloeit bij mij alleen voort uit de eens aangenomen levenshouding als frater, waar de grootste aandacht voor de geringsten als kenmerkend wordt gevraagd. In de Beurs van 6 April lees ik: dat de behandeling van de eilandsbegroting het stempel droeg van de aanstaande verkiezingen en niemand in de eilandsraad voerde het woord, of het was voor de „KLEINE MAN". Ik vraag me af, waarom moet men een eerlijk streven, waar men de twee zere plekken in onze maatschappij de Volkshuisvesting en de Sport wenst te genezen, dit streven neerhalen tot politieke berekening en voedsel voor partijpolitiek, als zou het Bestuur in zijn geheel niet overtuigd kunnen zijn van de urgentie in deze opzichten. Ik vond dit zinnetje erg jammer en voelde het als een schaduw, die over een zonnig landschap gleed.

In de bouw van een Basketball-stadion zie ik een prachtige tegemoetkoming aan het gewone volk. Aan de massa een geschenk van het gehele Bestuur, dat met volle overtuiging en warme belangstelling wordt gegeven; een mooie daad in steen, die niettegenstaande zijn koudheid het volk een bezielend woord heeft te zeggen.

Het verheugt me, dat ik in deze alle politieke stromen en stroompjes op ons eiland in een breedrustig vaarwater zie samenkomen.

We mogen dit ontmoeten van Bestuur en Volk op sportterrein niet onderschatten. Het is de weg naar het hart van de massa, als het gaat over volkssport. Nogmaals wijs ik U op een prachtig vliegveld, een modern postkantoor, een prachtig geoutileerde haven, schitterende onderwijsinrichtingen en binnenkort nog een hotel, up to date ingericht.

De zakenlui wrijven zich in de handen. De buitenlandse bladen wijzen op de uitzonderlijke inspanning van ons Curaçao. De voordelen van dit alles spreken de grote zakenlui zeer duidelijk aan, maar is dat ook het geval bij de gewone mensen, die met hard werken hun brood moeten verdienen? Hun belangstelling gaat vaak niet verder als het trankeer rond hun huis. We moeten de mensen ontmoeten op **hun** terrein. Goed verzorgde ontspanningsgelegenheden brengen volk en bestuur op een deale wijze tot elkaar.

Heren van het Eilandsbestuur, geef gul, U krijgt het misschien niet in klinkende munt, maar toch op ondubbelzinnige wijze terug. **Het basketballstadion op Steenrijk is een gouden schakel, die twee groepen verbindt: het versukkelde Pietermaai en min of meer bevoorrechte Otrbanda.**

Talrijke kinderen van Pietermaai zijn genoodzaakt om naar Otrabanda te komen, wat vooral in de avonduren heus geen ideale oplossing is. Ook in dit opzicht heeft het sportcentrum op Pietermaai, met het **basketball-stadion als middelpunt zijn voordelige zijde.**

Nog om andere reden begroet ik de bouw van dit stadion. Toen enkele maanden geleden het nieuwe Nablo-bestuur uit de bus kwam, maakte het volk zich een weinig **ongerust over de** samenstelling. **In hun berekening was** de meerderheid **voetbalminded,** waaronder ook de spreker. Ik wees op de brede opvatting van de Bestuursleden in het algemeen en die van de voorzitter, de heer Mordy Maduro, in het bijzonder. **Het nieuwe basketball-stadion mag gelden als een tastbaar bewijs voor deze verklaring.**

Tot slot bedank ik allen en b[illegible] graag mijn grote tevredenheid over het samenstellen van deze prijsvraag. Het is een keurig stuk werk, waarin het streven iets moois te bereiken sterk uitgesproken naar voren komt. Als de grote lijn in deze prijsvraag gevolgd wordt, dan heeft het Bestuur iets voor het volk in petto, waarmede op waardige wijze een nieuwe periode op sportgebied wordt ingeluid."

Frater Andreas zag zijn gloedvolle speech met een hartelijk applaus beloond. Hierna kwam voor de aanwezigen de gelegenheid om hun mening te zeggen en eventuele verbeteringen op te geven van het plan.

Het was op dit moment, dat de heer Guillermo Rosario van zijn plaats opstond en een zeer opbouwende critiek gaf op het basketballstadion, dat hij gaarne als Sportcentrum zal verrijzen. Maar de critiek, die hij gaf op de samenstelling van de jury was van dien aard, dat deze velen afkeurend het hoofd deed schudden. De heer Rosario was namelijk van mening, dat deze jury moest bestaan uit sportmensen, oftewel Nablo-mensen.

De heer Capriles, Elandsraadlid, die van zijn belangstelling voor de sport en voor deze vergadering in het bijzonder blijk gaf, kon het met de heer Rosario eens zijn, wat betreft het Sportcentrum, echter niet wat betreffende de jury.

De voorzitter van de Lions, de heer Debrot, verklaarde, dat de Lions de raad zeker ter harte zouden nemen en het lag ook in de bedoeling om goede raad te horen. De voorzitter verzocht tevens de heer Caprles om zitting te nemen in bedoelde jury, hetgeen de heer Capriles na enig tegenstribbelen aanvaardde.

Frater Andreas sprak hierna weer enkele woorden en zeide het te betreuren, dat de basketballsport in het gedrang komt. Heftige debatten volgden elkaar nu op. In het heetst van de strijd stelde de heer Kion voor enkele ogenblikken pauze te houden om onderling even over de laatste voorstellen te spreken, waartoe werd besloten.

Later kwam van de heer Maduro het voorstel om een ontwerp te maken van een groot sportcentrum en dit in étappes af te bouwen. Frater Andreas stelde voor om het plan, dat door de Lions was gemaakt, in rustige kring van Lions en Nablo-bestuur te bespreken. „Als er mensen zijn, die kunnen beslissen, is het het Nablo-bestuur wel — met goedkeuren van de Lions in dit geval — dit vertegenwoordigt toch het volk?"

Waarna de voorzitter, Debrot, een einde maakte aan deze bewogen vergadering.

Hiep hiep hoera

Willemstad. — Vandaag viert de heer F. Medema, actief lid van de Surinaamse dorpsstaf, zijn vijftigste geboortedag. De heer Medema, een trouw Amigoe-abonnée, is een sympathieke verschijning in Suffisantdorp, die zijn dorpelingen als zijn kinderen is gaan beschouwen.

Het zal hem vandaag zeker niet aan belangstelling ontbreken.

Onze hartelijke gelukwensen!

Surinaamse filmvoorstelling

Suffisantdorp. — Vrijdagavond 19.30 uur zal er in het Cultuurcentrum te Suffisantdorp een culturele filmavond worden belegd. Deze avond, welke hoofdzakelijk Surinaamse films te zien zal geven, staat onder auspicien van de Spes Patriae. Toegang voor belangstellenden gratis.

Voetbaltournooi om Julianabeker

Willemstad. — Hedenavond 7 uur wordt in het Rifstadion de finale gespeeld van het tournooi om de Frater Tharasiusbeker. Deze finale gaat tussen Sithoc en Jong Curaçao.

Na deze Juniorenwedstrijd start gelijk een tournooi van de A-klasse om de Julianabeker. Na een lange rustperiode in de A-klasse gaat hedenavond SUBT ten velde tegen Veendam 1.

Een wedstrijd die zeker vele voetballiefhebbers naar het Rif zal brengen.

AGENDA

WEST-END:
„Diamond wizard;" 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„Gilden Girl" 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„Tower of Londen"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Far country;" 20.00 uur

REX:
„Down dark street"; 20.00 uur

ROYAL:
„El Cristo negro"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER:
„Hungry hill; 20.00 uur

Apotheken.
De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Coromoto Bredestraat 125, tel 3241; en in Punda door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel 2380.

Wit Gele Kruis.
De nachtdienst wordt waargenomen door zuster van Haaren, Nieuwindstraat 22a, tel: 3773.

Van het filmdoek

Willemstad. — Moord, intrige en een valse diamant vormen de opwindende achtergrond van United Artist's "The Diamond Wizard", een actievolle film met als hoofdrolspelers Dennis O'Keefe, Margereth Sheridan en Philip Friend.

Het is een verhaal van een "United States Treasery Investigator", die naar Engeland gaat om een millioenenzaak te onderzoeken. Een Inspector van Scotland Yard is intussen aan het werk om de zaak van de verdwenen Dr. Miller, een atoomgeleerde uit te zoeken.

Hoe deze twee gevallen in een grote zaak ineenvloeien, hoe deze spannende geschiedenis tot een happy end gebracht wordt, kan de filmliefhebber hedenavond in het WEST END theater gaan zien.

Recherche

Willemstad. — De recherche had het gisteren tamelijk druk.

A.M.S. deed aangifte van een doosje met oorbellen, dat hij in zijn auto had achtergelaten.

F.R. miste een compleet wiel met binnenband. Hij had dit in zijn truck laten liggen.

De 38-jarige vrouw J.C. deed aangifte van diefstal van een ijskast en gasstoof. Het bleek dat toen deze dame uit was een chauffeur gekomen was en aan een familielid had verteld dat hij door "Mevrouw gestuurd was, om de dingen op te halen....

Officiele Mededelingen VAN DE Curacaose Voetbalbond

SERIE WEDSTRIJDEN OM DE KONINGIN JULIANA WISSELBEKER (A-KLASSE)

WOENSDAG, 13 APRIL 1955 OM 8.30 N.M.:			
	S.U.B.T. 1 — Veendam 1	**(A)**	**Stadion**
VRIJDAG, 15 APRIL 1955 OM 8.30 N.M.:			
	Sithoc 1 — Jong Colombia 1	**(B)**	**Stadion**
WOENSDAG, 20 APRIL 1955 OM 8.30 N.M.:			
	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1	**(C)**	**Stadion**
VRIJDAG, 22 APRIL 1955 OM 8.30 N.M.:			
	Vesta 1 — Estudiantes 1	**(D)**	**Stadion**
ZONDAG, 24 APRIL 1955 OM 4.00 N.M.:			
	Winnaar A — Winnaar B	**(E)**	**Stadion**
WOENSDAG, 27 APRIL 1955 OM 8.30 N.M.:			
	Winnaar C — Winnaar D	**(F)**	**Stadion**
ZATERDAG, 30 APRIL 1955 OM 4.00 N.M.:			
	Winnaar E — Winnaar F	**(Finale)**	**Stadion**

Duur van alle wedstrijden 2 x 45 minuten.

Bij gelijk spel in alle wedstrijden — met uitzondering van de Finale — worden 2 x 3 strafschoppen genomen (beurtelings). Blijft de stand nog gelijk, dan beslist het lot. Eindigt de finale in gelijk spel, dan wordt de wedstrijd met de 2 x 7 1/2 minuten verlengd. Blijft de stand na de verlenging gelijk, dan worden 2 x 3 strafschoppen genomen. Komt zelfs dan geen wijziging in de stand, dan beslist het lot.

De Koningin Juliana Wisselbeker, beschikbaar gesteld door de „Oranjevereniging", wordt het eigendom van de vereniging, welke de beker driemaal achtereenvolgens wint oftewel vijfmaal in het totaal.

De bestaande wisselbeker is in het bezit van de vereniging „Jong Holland", welke vereniging deze beker in 1954 won.

HET BESTUUR

ERIC DE NOORMAN: Het spoor van het zwaard

20 — „Wie is Bor Khan?" vraagt Erwin, terwijl hij de stal binnen gaat. De oude jager volgt hem. „Een aanvoerder uit het Oosten", zegt hij. „Ver weg, op de steppe. Tjcha...... het is kwaad volk wat daar op de steppe woont, m'n jongen. Er was hier gister een marskramer die over hem vertelde. Verder naar het oosten klinkt de naam Bor Khan als de baarlijke duivel, als ik me niet vergis".

Erwin haalt z'n pony uit de stal en streelt het dier langs de hals; de andere paarden briesen en schrapen met hun hoeven, verlangend om ook uit te rijden in de herfstmorgen.

„Kwaad volk", herhaalt de oude Alstrom, terwijl hij het zadel van de pony van een rek neemt en langzaam nader strompelt. Maar hij treuzelt wat, het is of hij de tijd wil rekken en z'n ogen glijden zo nu en dan naar de binnenplaats alsof hij iemand zoekt. „Kom bij me zitten, Erwin, dan zal ik U vertellen wat de kramer mij over Bor Khan vertelde. Hij is een machtige aanvoerder......"

Gewoonlijk kan Erwin de verleiding van een verhaal over machtige aanvoerders en geweldige krijgsdaden niet weerstaan, maar vanochtend is hij te verlangend om z'n nieuwe boog te proberen. „Bor Khan is toch niet zo machtig als Fadir", zegt hij, en neemt het zadel van Alstrom over. „Niet zo machtig als heer Eric......" mompelt de oude.

„Tjcha, dat neem ik aan. De eerste man die je vader kan verslaan moet nog geboren worden, als ik me niet vergis. Maar toch zou ik die twee niet graag tegenover elkaar zien staan, m'n jongen".

Hij kijkt bezorgd naar Erwin, die de laatste riemen vastsnoert en het paardje dan naar de deur van de stal leidt. „Zoudt ge nog niet even wachten met uitrijden, Erwin...... Het is nog vroeg."

„Het is precies op tijd", zegt de prins lachend, terwijl hij zich behendig in het zadel werpt. Z'n ogen glinsteren van binnenpret, alsof hij er eindelijk in geslaagd is iemand te slim af te zijn.

„Vandaag ga ik alléén mijn nieuwe boog in het bos proberen!" En met een korte kreet zet hij de pony aan en galoppeert de poort uit. De oude jager strompelt jichtig naar buiten en kijkt zoekend rond, tot z'n oog op een krijger valt, die zich aan het gezicht onttrokken heeft door naast de deur te gaan staan.

„Tjcha...... galgenaas!" krast Alstrom, „Wat staat ge daar Uw tijd te verluieren. Hebt ge geen opdracht van Heer Eric om Erwin te beschermen en hem geen ogenblik uit het oog te verliezen?"

De jonge krijger loopt grinnikend naar z'n paard. Bedaar bedaar, oude. Ge weet net zo goed als ik, dat Prins Erwin liever zonder kindermeidje uit rijden gaat. Hij probeert me elke ochtend te vlug af te zijn.

Zo nu en dan moet hij eens het gevoel krijgen dat het hem lukt, ook! Anders is er voor hem geen aardigheid meer aan." En met een knipoogje naar Alstrom klimt hij in het zadel om Erwin te volgen.........

AANKOMSTEN:	TE CURACAO:	TE ARU[BA]:
Van de Gulfhavens:		
ms. Oberon	20 Apr.	—
ss. Candida	4 Mei	—
ms. Stentor	—	15 Apr.
ss. Triton	—	29 Apr.
Van New York:		
ss. Norinda	13 Apr.	14 Apr.
ss. Telamon	20 Apr.	21 Apr.
Van Europa:		
ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.	—
ms. Hera	20 Apr.	—
ms. Nestor	20 Apr.	—
ms. Delft	22 Apr.	—

AFVAARTEN VAN CURACAO:

Amsterdam	ms. Oranjestad	14 Apr.	ss. Ganymedes	15 Apr.
Antwerpen	ms. Oranjestad	14 Apr.	ss. Ganymedes	15 Apr.
Aruba	ss. Norinda	13 Apr.	ss. Telamon	20 Apr.
Barranquilla	ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.	ms. Artemis	23 Apr.
Barbados	ms. Oranjestad	14 Apr.	ms. Willemstad	12 Mei
Cartagena	ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.		
Cristobal	ss. Congo	14 Apr.	ms. Willemstad	2 Mei
Gulfhavens	ms. Nestor	20 Apr.	ms. Adonis	25 Apr.
Haiti	ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.		
Kingston	ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.		
La Guaira	ss. Norinda	13 Apr.	ms Oranjestad	14 Apr.
Maracaibo	ms. Hera	21 Apr.	ms. Artemis	23 Apr.
New York	ss. Norinda	13 Apr.	ms. Oberon	20 Apr.
Port of Spain	ms. Oranjestad	14 Apr.	ms. Ganymedes	15 Apr.
Pto. Cabello	ss. Norinda	13 Apr.	ss. Telamon	20 Apr.
Pto. Limon	ss. Heinrich Lorenz	14 Apr.	ms. Willemstad	2 Mei
Pta. Cardon	ms. Hera	21 Apr.	ms. Charis	5 Juni
Westk. Z. Am.	ms. Delft	23 Apr.	ss. Palma	29 Apr.

Bovenstaande data zijn voorlopig en aan verandering onderhevig.